

กรมสุขภาพจิต
DEPARTMENT OF MENTAL HEALTH

คู่มือ การดำเนินการทางวินัย พนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต

กลุ่มงานวินัยและนิติการ
กองบริหารทรัพยากรบุคคล
กรมสุขภาพจิต

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

คำนำ

พนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.) เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยข้อ ๑๐ เดิมกำหนดไว้ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาใช้โดยอนุโลม ต่อมาระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด” ซึ่ง คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และประกาศฉบับดังกล่าวได้ให้อำนาจผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการ มอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการพิจารณาหรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว

กรมสุขภาพจิต ได้มีคำสั่งที่ ๘๙๒/๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ มอบหมายให้ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล/สถาบัน สังกัดกรมสุขภาพจิต เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานกระทรวงสาธารณสุข และคำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ สั่ง ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต ในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวกับการจ้างโดยมีคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ในสังกัดกรมสุขภาพจิต จึงมีอำนาจพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น กรมสุขภาพจิต จึงได้จัดทำ “คู่มือการดำเนินการทางวินัย พนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต” ซึ่งเป็นการรวบรวมกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ คำสั่งและประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งตัวอย่างแบบฟอร์มที่ จำเป็นต้องใช้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและใช้เป็นแนวทางให้กับผู้ปฏิบัติงานให้สามารถดำเนินการทางวินัยกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้อย่างถูกต้อง ป้องกันข้อผิดพลาดที่อาจพบได้ในกระบวนการ ดำเนินการทางวินัย อีกทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านการดำเนินการทางวินัย

กลุ่มงานวินัยและนิติการ
กองบริหารทรัพยากรบุคคล
กรมสุขภาพจิต

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บททั่วไป	๑
ตัวอย่าง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	
ตัวอย่าง บันทึกถ้อยคำของพยาน/ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา/ผู้ร้องเรียน	
ตัวอย่าง รายงานการสืบสวน	
บทที่ ๒ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๗
ตัวอย่าง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
ตัวอย่าง แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
ตัวอย่าง บันทึกถ้อยคำของพยาน	
ตัวอย่าง บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	
ตัวอย่าง บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	
ตัวอย่าง รายงานการสอบสวน	
ตัวอย่าง คำสั่งลงโทษ	
บทที่ ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง	๑๗
ตัวอย่าง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง	
ตัวอย่าง แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง	
ตัวอย่าง บันทึกถ้อยคำของพยาน	
ตัวอย่าง บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	
ตัวอย่าง บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	
ตัวอย่าง รายงานการสอบสวน	
ตัวอย่าง คำสั่งลงโทษ	
บทที่ ๔ การดำเนินการในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง	๒๗
บทที่ ๕ การดำเนินการในกรณีขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร	๒๙
ตัวอย่าง หนังสือรายงานการขาดราชการเกิน ๗ วัน	
ตัวอย่าง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง	
ตัวอย่าง แบบบันทึกถ้อยคำ	
ตัวอย่าง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการ	
ตัวอย่าง คำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดสัญญาจ้าง	
ตัวอย่าง หนังสือแจ้งการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข	
ตัวอย่าง รายงานการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข	

อ้างอิง

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑
กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
คำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๘๙๒/๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗
คำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ สั่ง ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓
คู่มือการปฏิบัติงาน กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน
โดยไม่มีเหตุอันสมควร โดย นายเสมอ กาฬภักดี

บทที่ 1

บททั่วไป

คู่มือการดำเนินการทางวินัย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
กรมสุขภาพจิต

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

บทที่ ๑ บททั่วไป

ความหมาย

ตามประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ กำหนดนิยามความหมายดังนี้

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น และยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ด้วย

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและลงโทษ และการดำเนินการต่างๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด

“การอุทธรณ์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยได้ร้องขอความเป็นธรรมจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัย โดยขอให้ยกเรื่องของตนขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อเป็นไปในทางที่เป็นคุณแก่ตน

“การร้องทุกข์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขร้องขอความเป็นธรรม เนื่องจากถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาให้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ทำให้เกิดความคับข้องใจ และประสงค์จะให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน ซึ่งการร้องทุกข์นั้นมิใช่เรื่องการร้องเรียน

วินัยและการรักษาวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ได้กำหนดข้อปฏิบัติ ข้อห้ามปฏิบัติ และการกระทำที่เป็นความผิดวินัย ดังนี้

ข้อ ๕ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องสนับสนุนการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๖ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้

ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วยการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม
- (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม
ข้อ ๗ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
- (๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการของผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
- (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- (๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- (๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
- (๖) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
- (๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม
- (๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
- (๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ข้อ ๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๙ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็น**ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
- (๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง
(๔) ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลฯ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขอันถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องของการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรมิได้มีการกำหนดจำนวนวันไว้ดังเช่นมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการพ.ศ. ๒๕๓๗ หรือข้อ ๒๔ (๖) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๓๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งเวียนระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ อันมีเนื้อหา คือ ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด” และข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕(๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความนี้ “ข้อ ๒๕ (๖) เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร” ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ชักซ้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕(๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้จัดส่งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕(๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยกรมสุขภาพจิตได้มีหนังสือที่ สธ ๐๘๐๓.๖/ว ๙๘๕ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งเวียนผู้อำนวยการสถาบัน/โรงพยาบาล ในสังกัดกรมสุขภาพจิตทราบถึงการดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าจ้าง
- (๓) ลดค่าจ้าง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย

ประกาศคณะกรรมการการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ หมวดที่ ๒ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๑๓ กำหนดให้อำนาจผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจ ให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการพิจารณาหรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว ซึ่งในกรณีของกรมสุขภาพจิต ได้มีคำสั่งที่ ๘๙๒/๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ มอบหมายให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันสังกัดกรมสุขภาพจิต เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานกระทรวงสาธารณสุข และคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ สั่ง ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต ในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ข้อ ๒.๓ การจ้างโดยมีคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน สังกัดกรมสุขภาพจิต จึงถือเป็นผู้มีหน้าที่ในการพิจารณาหรือดำเนินการทางวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

สรุปอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

การดำเนินการทางวินัย	ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล/สถาบัน
๑. เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีสงสัยว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัย - การตั้งคณะกรรมการสืบสวน หรือ พิจารณาเบื้องต้นว่าพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข มีมูลการกระทำความผิดวินัยหรือไม่	✓
๒. เมื่อมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง - การตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	✓
๓. เมื่อมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง - การตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง	✓
*หน่วยงานต้องส่งรายงานผลการสืบสวน / รายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง / รายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้กรมสุขภาพจิตทราบ เพื่อดำเนินการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนต่อไป	

หมายเหตุ ในกรณีที่หน่วยงานมีคำสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าภาคทัณฑ์ บุคลากรที่ถูกลงโทษดังกล่าว จะไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้าง ในรอบการประเมินนั้น

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓ ของกำหนดว่า “เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับรายงานให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณีทราบโดยเร็ว และให้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการพิจารณา หรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ”

กรณีมีการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกระทำผิดวินัย

การกล่าวหา คือ การร้องเรียนกล่าวโทษระบุว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีพฤติกรรมหรือมีการกระทำที่เป็นความผิดวินัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ซึ่งการกล่าวหาอาจมีได้ทั้งการทำเป็นหนังสือหรือกล่าวหาด้วยวาจาก็ได้

การกล่าวหาเป็นหนังสือ จำต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบได้ว่าเป็นการกล่าวหาพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด และมีพฤติการณ์ในการทำความผิดอย่างไร เพื่อให้สามารถดำเนินการสืบสวนค้นหาความจริงต่อไปได้ พร้อมทั้งระบุชื่อและลงลายมือชื่อของผู้กล่าวหา

การกล่าวหาด้วยวาจา ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับฟังการกล่าวหา นั้น จะต้องจัดทำบันทึกข้อกล่าวหา โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอเช่นเดียวกับการกล่าวเป็นหนังสือ พร้อมทั้งให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

กรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกระทำผิดวินัย

๑. กรณีที่มีการกล่าวหาโดยไม่ระบุชื่อหรือลงลายมือชื่อของผู้กล่าวหา หรือที่เรียกว่า “บัตรสนเท่ห์” เพียงแต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพียงพอให้ทราบได้ว่าเป็นการกล่าวหาพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด เพื่อให้สามารถดำเนินการสืบสวนค้นหาความจริงต่อไปได้

๒. กรณีที่มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ได้ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาเอง ทำให้เป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัยและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

การสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น

การสืบสวน หมายถึง การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีข้อสงสัยว่า มีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่า กรณีมีมูลอันน่าเชื่อว่าการทำความผิดวินัยจริงหรือไม่

การพิจารณาในเบื้องต้น หมายถึง การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ได้พิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าเพียงพอแก่การพิจารณาข้อร้องเรียนกล่าวหาว่า กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร หากผลการตรวจสอบปรากฏว่า ไม่มีมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันสั่งยุติเรื่อง แต่หากผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันพิจารณาแล้วเห็นว่า มีความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ยังไม่เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันอาจมีหนังสือกำชับหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้นทราบและถือปฏิบัติก็ได้ สำหรับกรณีมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยให้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี

เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ทราบเรื่องกล่าวหา หรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำความผิดวินัยด้วยตนเองให้ดำเนินการดังนี้

๑. พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้น ถ้าเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว
ให้พิจารณาว่ากรณีนั้นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร โดยจะไม่ทำการสืบสวนก็ได้

๒. ถ้าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาได้ ให้ดำเนินการสืบสวน
เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ทั้งนี้จะดำเนินการด้วยตนเองหรือจะให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นเป็นผู้ดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานเพื่อพิจารณาต่อไปก็ได้

๓. กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ต้องสั่งให้ยุติเรื่อง ซึ่งอาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

๓.๑ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่า
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

๓.๒ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้
ว่ามีการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

๓.๓ พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย

(ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๔. กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย กล่าวคือ ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่เชื่อได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย แยกได้ดังนี้

๔.๑ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามบทที่ ๒
ของคู่มือฉบับนี้

๔.๒ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามบทที่ ๓
ของคู่มือฉบับนี้

คำสั่ง โรงพยาบาล/สถาบัน.....
ที่...../๒๕....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วยนาย/นาง/นางสาว..... เลขประจำตัวประชาชน.....
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งเลขที่.....ตำแหน่ง..... กลุ่มงาน.....
สังกัด.....กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่อง.....
.....
.....
.....
..... นั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๑๕ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนเพื่อสืบสวนในเรื่องดังกล่าว โดยคณะกรรมการสืบสวนประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นประธานกรรมการ
๒.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นกรรมการ
๓.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนรีบดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสืบสวน พร้อมความเห็นว่ามีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือนพ.ศ.

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

เรื่อง การสืบสวน นาย/นาง/นางสาว ... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

วันที่.....เดือนพ.ศ.

เขต/อำเภอ จังหวัด เบอร์โทรศัพท์

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยาน ในกรณีนี้ที่โรงพยาบาล/สถาบัน.....
 มีบันทึกมอบหมายที่ สธ.....ลงวันที่...../มีคำสั่งที่.....สั่ง ณ วันที่.....
 แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
 ในเรื่อง.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

..... พยาน
(.....)

..... ประธาน/ผู้สืบสวน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวน มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึก ถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวน

..... พยาน
(.....)

..... ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยาน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... ประธานกรรมการ/
(.....) ผู้สืบสวน

..... กรรมการ/ผู้สืบสวน
(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ/
(.....) ผู้สืบสวน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่..... วันที่.....

เรื่อง รายงานการสืบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย.....

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

ตามคำสั่ง/บันทึกโรงพยาบาล/สถาบัน..... ที่.....

สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน/มอบหมายให้สืบสวน

กรณี(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่ง

กลุ่ม.....สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน..... มีกรณีร้องเรียน/กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

ในเรื่อง

..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวนฯ/ผู้สืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนโดยการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และรวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่นๆ แล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ให้การว่า.....

.....

๒. พยานบุคคล

๒.๑(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๒.๒(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๒.๓(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๓. พยานเอกสาร

๓.๑ สำเนา.....จำนวน.....แผ่น

สรุปความว่า.....

๓.๒ สำเนา.....จำนวน.....แผ่น

สรุปความว่า.....

คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้วได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า

.....

ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).... (กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง/ไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย และพฤติการณ์ของ.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ตามที่ได้สืบสวนมานั้น เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง) ดังนั้น จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง หรือแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน..... ตามคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นการพิจารณาโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนในความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ / สั่งให้ยุติเรื่อง

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

..... ประธานกรรมการ/

(.....) ผู้สืบสวน

..... กรรมการ/ผู้สืบสวน

(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ/

(.....) ผู้สืบสวน

(.....) เห็นชอบ

(.....) ไม่เห็นด้วย ควร.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/ผู้อำนวยการสถาบัน.....

....(วันที่).... /(เดือน).... /ปี).....

บทที่ 2

การดำเนินการ ในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

คู่มือการดำเนินการทางวินัย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
กรมสุขภาพจิต

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

บทที่ ๒

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ตามประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้ว่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ส่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้” และข้อ ๑๗ กำหนดว่า “การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการลงโทษปลดออกหรือไล่ออกมิต้องเสนอเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม พิจารณาโทษ” ดังนั้น เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมีการกระทำผิดวินัย การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อาจดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กล่าวคือ

๑.๑ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน จะดำเนินการสอบสวนด้วยตนเองหรือมอบหมายให้คนหนึ่งผู้ใดเป็นผู้สอบสวนทางวินัยเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาว่ากรณีเป็นความผิดวินัยหรือไม่ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด ตามข้อ ๑๕ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

๑.๒ ระยะเวลาการสอบสวน ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ทั้งนี้ ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา อันเป็นไปตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล

ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ประกอบ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กล่าวคือ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน พิจารณาแล้วเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตาม ข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ กำหนดให้ “...หลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม...” ซึ่งกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวนไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน พิจารณาแล้วเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ และ ข้อ ๒๐ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้ดังนี้

๑.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อย ๒ คน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากข้าราชการหรือแต่งตั้งจากพนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำด้วยก็ได้

๑.๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการ และกรรมการ ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการให้ระบุชื่อผู้ช่วยเลขานุการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย (ตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๓ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว (ตามข้อ ๒๐ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๔ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้ ๑ ฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด ๗ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบ ๑๕ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(ตามข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๕ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา หรือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

(ตามข้อ ๒๒ ของ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๖ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการที่กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ (ตามข้อ ๒๓ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๗ เมื่อดำเนินการตามข้อ ๑.๖ แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าการคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่า ๓ คนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้จัดทำคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม ๑.๗ (๑) ต่อไป (ตามข้อ ๒๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๘ กรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๑.๕ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ ๑.๗ โดยอนุโลมต่อไป (ตามข้อ ๒๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

ขั้นตอนที่ ๒ การดำเนินการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังพิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย (ตามข้อ ๒๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๒.๑ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อกำหนดประเด็นและวางแผนทาง การสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังพิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่ ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความ หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามาในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา (ตามข้อ ๒๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๒.๒ เมื่อได้วางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (๔) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ตามข้อ ๒๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๒.๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนี้ไว้ด้วย (ตามข้อ ๒๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

ขั้นตอนที่ ๓ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน การรวบรวมพยานหลักฐาน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละ ๑ คน

การสอบปากคำต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่า ๓ คน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๓ คนทำการสอบปากคำก็ได้ (ตามข้อ ๓๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๒ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้าให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด สอบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตอกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้ให้ถ้อยคำพิมพ์ลายมือชื่อและมีพยานลงลายมือชื่อรับรอง ๒ คน (ตามข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๓ ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความ หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามาในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา (ตามข้อ ๓๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๔ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด (ตามข้อ ๓๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย (ตามข้อ ๓๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้ (ตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีไขสาระสำคัญจะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้อีก แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย(ตามข้อ ๓๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่

- ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

- ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจดังกล่าว ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด (ตามข้อ ๓๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๙ ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย (ตามข้อ ๓๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

ขั้นตอนที่ ๔ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา พร้อมทั้งให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๔.๑ ในการการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ให้จัดทำตามแบบฟอร์มที่กำหนดจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งจะต้องมีสาระสำคัญประกอบด้วย

- ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด

- สรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุข้อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนพยานเอกสารควรจะต้องระบุรายละเอียดโดยย่อพอให้เข้าใจได้

- แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำตามแบบฟอร์มที่แนบท้ายคู่มือฉบับนี้ โดยจัดทำเป็น ๒ ฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อย ๑ คน ลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย (ตามข้อ ๔๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๒ เมื่อจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามวัน เวลาและสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหา รับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ และเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ และอีก ๑ ฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ (ตามข้อ ๔๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนด ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาก็ได้ (ตามข้อ ๔๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่และวิธีการที่กำหนด โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุจำเป็น จะกำหนดวัน เวลา สถานที่หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้ (ตามข้อ ๔๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๕ ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการไปในคราวเดียวกันกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาก็ได้ (ตามข้อ ๔๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวน บันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาที่นั้นไว้เป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาที่นั้นก็ได้ แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป (ตามข้อ ๔๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๔.๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่ คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม (ตามข้อ ๑๓ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการ ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๔.๘ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐาน ที่เพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่ หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ตามข้อ ๔๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

ขั้นตอนที่ ๕ ประชุมพิจารณาทำความเห็นและจัดทำรายงานการสอบสวน

๕.๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะ พิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน พร้อม ความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในการพิจารณาทำความเห็น คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณาจิตใจในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่อง ที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะ ลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกลสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ใน รายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็น ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด (ตามข้อ ๕๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๕.๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการประชุมพิจารณาทำความเห็นแล้ว ให้จัดทำ รายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม แบบฟอร์มที่กำหนดแนบท้ายนี้ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย เรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของ คณะกรรมการสอบสวน และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้

ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้ (ตามข้อ ๕๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๕.๓ คณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของ ผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวน พร้อมความเห็นเสนอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งได้ ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้อำนวยการ โรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาตามความจำเป็น ในการนี้ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล/สถาบันจะขยายเวลาให้ตามที่เห็นสมควรโดยต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติ การดำเนินการแล้วพิจารณาสั่ง

(ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๕.๔ เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงาน การสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ให้ถูกต้องโดยเร็ว (ตามข้อ ๑๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๕.๕ เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวน ถูกต้องครบถ้วนแล้วให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันพิจารณา ดำเนินการ“สั่งยุติเรื่อง” ตามข้อ ๑๕ วรรคสอง และข้อ ๑๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข การสั่งยุติเรื่อง อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

- ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้ เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

- พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย

(๒) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ดังนี้

- สั่งให้งดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา

กระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ (ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๐ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษ ตามข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

- สั่งลงโทษ “ภาคทัณฑ์”

- สั่งลงโทษ “ตัดค่าจ้าง”ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินค่าจ้าง ที่ผู้ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นระยะเวลา ๑ เดือน ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน

- สั่งลงโทษ “ลดค่าจ้าง” ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินค่าจ้าง ที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

กรณีสั่งลงโทษตัดค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

(ตามข้อ ๑๘ วรรคสอง และข้อ ๑๘ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ประกอบข้อ ๖๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

(๓) กำหนดเวลาที่มีผลของคำสั่ง

- การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ มีคำสั่ง (ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป)
- การสั่งลงโทษตัดค่าจ้างหรือลดเงินค่าจ้าง ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ มีคำสั่ง

(ตามข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข และข้อ ๗๐ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

ขั้นตอนที่ ๖ การรายงานผลการดำเนินการทางวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้มีคำสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษหรืองดโทษ ให้รายงานไปให้อธิบดีกรมสุขภาพจิตทราบ เพื่อเป็นข้อมูลและสถิติหรือให้คำแนะนำหรือข้อสังเกต (ถ้ามี) แก่ผู้ออกคำสั่ง เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและความชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อ ๒๐ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัย และการรักษาวินัยการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

การรายงานผลการดำเนินการทางวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมายังอธิบดีกรมสุขภาพจิต ขอให้โรงพยาบาล/สถาบันจัดส่งเอกสารหลักฐานประกอบการรายงานผลการดำเนินการทางวินัย **พร้อมเจ้าหน้าที่รับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า** ดังนี้

- ๖.๑ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- ๖.๒ สำเนาการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหา
- ๖.๓ สำเนาแบบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา พร้อมหลักฐานการรับทราบของผู้ถูกกล่าวหา
- ๖.๔ สำเนาหลักฐานการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา
- ๖.๕ สำเนารายงานการสอบสวนและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา พร้อมความเห็นของคณะกรรมการ
- ๖.๖ สำเนาคำสั่งลงโทษ

คำสั่ง โรงพยาบาล/สถาบัน.....

ที่...../๒๕....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วยนาย/นาง/นางสาว..... เลขประจำตัวประชาชน.....
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งเลขที่.....ตำแหน่ง..... กลุ่มงาน.....
สังกัด.....กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่อง.....
.....
.....
..... นั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนในเรื่องดังกล่าว โดยคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นประธานกรรมการ
๒.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นกรรมการ
๓.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ
๔.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดแล้ว เสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือนพ.ศ.

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่ สธ วันที่

เรื่อง แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน(ผู้ถูกกล่าวหา).....

ตามที่ท่านได้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทำงาน คือ

..... ตามความแจ้งแล้ว นั้น

โรงพยาบาล/สถาบัน..... ขอเรียนว่า ได้มีคำสั่ง ที่ ลงวันที่ เดือน.....พ.ศ.

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยคณะกรรมการมีรายนาม ดังนี้

.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	ประธานกรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการและเลขานุการ

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้ ในการนี้ ท่านสามารถคัดค้านการสอบสวนดังกล่าวได้ หากปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนคนไหนคนใด มีกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้กล่าวหา
๒. เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๓. เป็นญาติของผู้กล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
๔. เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๕. เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๖. เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
๗. เป็นผู้มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพอันร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

โดยจัดทำคำคัดค้านเป็นหนังสือ ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ากรณีตามข้อ ๑ - ๗ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และสิทธิคัดค้านการสอบสวน อนึ่ง ขอให้ท่านลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบคำสั่งในสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้และส่งฉบับดังกล่าวคืนโรงพยาบาล/สถาบัน..... ต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

สำเนาฉบับ บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่

วันที่

เรื่อง แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ตามที่ท่านได้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทำงาน คือ

.....ความแจ้งแล้ว นั้น

โรงพยาบาล/สถาบัน..... ขอเรียนว่า ได้มีคำสั่ง ที่ ลงวันที่ เดือน.....พ.ศ.
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยคณะกรรมการมีรายนาม ดังนี้

.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	ประธานกรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการและเลขานุการ

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้ ในการนี้ ท่านสามารถคัดค้านการสอบสวนดังกล่าวได้ หากปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใด มีกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้กล่าวหา
๒. เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๓. เป็นญาติของผู้กล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
๔. เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๕. เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๖. เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
๗. เป็นผู้มีส่วนได้เสียซึ่งมีสภาพอันร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

โดยจัดทำคำคัดค้านเป็นหนังสือ ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการดำเนินการตามข้อ ๑ - ๗ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และสิทธิคัดค้านการสอบสวน อนึ่ง ขอให้ท่านลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบคำสั่งในสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้และส่งฉบับดังกล่าวคืนโรงพยาบาล/สถาบัน.....ต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

รับทราบ

(.....)

ผู้ถูกกล่าวหา

...../...../.....

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่.....เดือนพ.ศ.....

ข้าพเจ้า _____ (ชื่อพยาน) เลขประจำตัวประชาชน _____

อายุ _____ ปี สัญชาติ _____ ศาสนา _____ อาชีพ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ แขวง/ตำบล _____

เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____ เบอร์โทรศัพท์ _____

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยาน ในกรณีที่โรงพยาบาล/สถาบัน.....
มีคำสั่ง ที่.....สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ..... สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ในเรื่อง.....

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

..... พยาน
(.....)

..... ประธาน/กรรมการ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวน มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ให้ถ้อยคำ
(.....)

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

๓. พยานคนที่ ๓ (ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อสกุลก็ได้) ให้ถ้อยคำว่า

พยานวัตถุ (ถ้ามี)

๑.

๒.

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธที่จะให้ถ้อยคำหรือยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ และมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

สอบสวนที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่.....เดือนพ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้รับทราบและลงลายมือชื่อ
รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่(วันเดือนปี
ตามที่ระบุในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา)..... ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับ
บันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

บันทึกที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) เลขประจำตัวประชาชน

อายุ ปี สัญชาติ ศาสนา อาชีพ

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด เบอร์โทรศัพท์

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ที่..... ตั้ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ในเรื่อง.....

.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว นั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....

.....

ข้าพเจ้าให้การยอมรับ/ปฏิเสธ และขอชี้แจงว่า.....

.....

.....

.....

..... ผู้ถูกกล่าวหา ประธานกรรมการ
(.....) (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวน มิได้กระทำการล่วง ทุญ์ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน

..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... ประธานกรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่.....

วันที่.....

เรื่อง รายงานการสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

ตามคำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน..... ที่ สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... เลขประจำตัวประชาชน

..... พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง กลุ่ม.....

สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน..... ตำแหน่งเลขที่ กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่อง

..... นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาตั้งแต่วันที่ และได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก

.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น พบว่า

.....

๓. ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน..... ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต ในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๔. คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ประชุมพิจารณาแนวทางในการสอบสวน และได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้ว เห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงเบื้องต้น

.....
ข้อกล่าวหา พฤติกรรมของ(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ที่.....(ข้อเท็จจริงที่เป็นการกระทำผิด)..... เป็นการไม่ปฏิบัติตาม ข้อ..... ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ถือเป็นการกระทำผิดวินัยตาม.....ของประกาศฉบับเดียวกัน

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

พยานบุคคล จำนวน คน

(๑)(ชื่อ-สกุล)..... ให้ถ้อยคำว่า

.....

(๒)(ชื่อ-สกุล)..... ให้ถ้อยคำว่า

.....

(๓)(ชื่อ-สกุล)..... ให้ถ้อยคำว่า

.....

พยานเอกสาร จำนวน ฉบับ

(๑)

(๒)

(๓)

พยานวัตถุ (ถ้ามี)

(๑)

(๒)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก ...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)... ผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่ ... เดือน..... พ.ศ. ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้ว

๖. ...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).... ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา “

”

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

๗. คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ประชุมพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน
ต่างๆ และมีความเห็น ดังนี้

๗.๑ ข้อเท็จจริงในเบื้องต้น รับฟังได้ว่า

๗.๒ ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๗.๒.๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และ
วิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของ
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ข้อ

ข้อ

๗.๒.๒ คำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจ
ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิตในการ
ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๗.๓ ประเด็นที่ต้องพิจารณา

...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....(พฤติกรรม).....เป็นความผิดวินัยหรือไม่

คณะกรรมการสอบสวนฯ เห็นว่า พฤติกรรมของ ...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

อันเป็นการกระทำที่ไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ.....

..... จึงเป็นความผิดวินัย

๗.๔ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... มีพฤติกรรม

อันเป็นการกระทำที่ไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตาม ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ.....

กรณีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ/ไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ตามข้อ ๑๘ แห่งประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ จึงเห็นสมควรลงโทษ ภาคทัณฑ์/ตัดเงินค่าจ้างร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับเป็นเวลา หนึ่งเดือน สองเดือน สามเดือน/ลดเงินค่าจ้างในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(.....) เห็นชอบตามมติคณะกรรมการ

(.....) ไม่เห็นด้วย ควร.....

ลงชื่อ
(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/ผู้อำนวยการสถาบัน.....

.....(วันที่)...../.....(เดือน)...../.....(ปี).....

คำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ที่
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดค่าจ้าง/ลดค่าจ้าง

ด้วย(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... เลขประจำตัวประชาชน
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่ง.....กลุ่ม..... สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ตำแหน่งเลขที่ อัตราค่าจ้างบาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....
.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....

ตามข้อ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ
บริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของ
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดค่าจ้าง/ลดค่าจ้าง

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๘ แห่งประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่ง
กรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดค่าจ้าง ร้อยละ ๒ หรือ
ร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับเป็นเวลา หนึ่งเดือน สองเดือน สามเดือน/ลดค่าจ้างในอัตราร้อยละ ๒ หรือ
ร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมสุขภาพจิตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบ
หรือถือว่าคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของประกาศคณะกรรมการ
บริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและ
การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่
๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ... (การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง).../ (การสั่งลงโทษตัดค่าจ้าง/ลดค่าจ้าง
ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง)...

สั่ง ณ วันที่ ... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

บทที่ 3

การดำเนินการ ในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คู่มือการดำเนินการทางวินัย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
กรมสุขภาพจิต

บทที่ ๓

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้าย

ตามประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๖ กำหนดว่า “ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้ว่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแล้วเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน” และตามข้อ ๑๗ กำหนดว่า “การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการลงโทษปลดออกหรือไล่ออกมิต้องเสนอเรื่อง ให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม พิจารณาโทษ” ซึ่งกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวนไว้ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ขั้นตอนที่ ๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน พิจารณาแล้วเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ กำหนดให้ “...หลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม...” ตามข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ และ ข้อ ๒๐ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้ดังนี้

๑.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อย ๒ คน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนจะมีผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากข้าราชการหรือแต่งตั้งจากพนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำด้วยก็ได้ กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย (ตามข้อ ๑๘ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการ และกรรมการ ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุชื่อผู้ช่วยเลขานุการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย (ตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๓ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว (ตามข้อ ๒๐ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๔ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบ ไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้ง สิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้ ๑ ฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด ๗ วันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบ ๑๕ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้ว เก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(ตามข้อ ๒๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๕ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา หรือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา

(๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

(ตามข้อ ๒๒ ของ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๑.๖ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการสอบสวน อาจถูกคัดค้านได้ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่หากเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ (ตามข้อ ๒๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๑.๗ เมื่อดำเนินการตามข้อ ๑.๖ แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการ อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าการคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็น กรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้า กรรมการสอบสวนที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่า ๓ คนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้ จัดทำคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม ๑.๗ (๑) ต่อไป (ตามข้อ ๒๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๑.๘ กรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๑.๕ ให้ผู้นั้นแจ้ง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ ๑.๗ โดยอนุโลมต่อไป (ตามข้อ ๒๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

ขั้นตอนที่ ๒ การดำเนินการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย (ตามข้อ ๒๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน กระทรวงสาธารณสุขฯ)

๒.๑ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายใน ๗ วันนับแต่ วันที่ประธานกรรมการได้รับ

(๑) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) หลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหา

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและ
วางแผนทาง การสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

(ตามข้อ ๒๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗
ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๒.๒ เมื่อได้วางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว ให้คณะกรรมการ
สอบสวนดำเนินการต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
 - (๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
 - (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
 - (๔) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
 - (๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (ตามข้อ ๒๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๒.๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์
แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่
จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้
ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุอันไว้ด้วย (ตามข้อ ๒๙ ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข)

ขั้นตอนที่ ๓ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน การรวบรวมพยานหลักฐาน ให้คณะกรรมการสอบสวน
ดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละ ๑ คน และในการสอบ
ปากคำพยาน ต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้
ถ้อยคำอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

การสอบปากคำต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวน
ทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่า ๓ คน
จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๓ คนทำการสอบปากคำก็ได้ (ตามข้อ ๓๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๒ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบ
ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึก
ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่
บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อ
กำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด สอบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ใน
บันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติม
ข้อความใหม่ด้วยวิธีตอกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลง
ลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้ให้ถ้อยคำพิมพ์ลายมือชื่อและมีพยานลงลายมือชื่อรับรอง ๒ คน (ตามข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๓.๓ ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความ หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามาในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา (ตามข้อ ๓๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๓.๔ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด (ตามข้อ ๓๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๓.๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย (ตามข้อ ๓๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๓.๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้ (ตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๓.๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีสาระสำคัญจะทดสอบหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย (ตามข้อ ๓๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๓.๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่

- ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

- ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเห็นดังกล่าว ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด (ตามข้อ ๓๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย (ตามข้อ ๓๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

ขั้นตอนที่ ๔ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา พร้อมทั้งให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๔.๑ ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ให้จัดทำตามแบบฟอร์มที่กำหนดจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งจะต้องมีสาระสำคัญประกอบด้วย

- ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด

- สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนพยานเอกสารควรจะต้องระบุรายละเอียดโดยย่อพอให้เข้าใจได้

- แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำตามแบบฟอร์มที่แนบท้ายคู่มือฉบับนี้ โดยจัดทำเป็น ๒ ฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อย ๑ คนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย (ตามข้อ ๔๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๒ เมื่อจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามวัน เวลาและสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ และเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ และอีก ๑ ฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ (ตามข้อ ๔๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนด ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาที่ได้ (ตามข้อ ๔๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่และวิธีการที่กำหนด โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความจำเป็น จะกำหนดวัน เวลา สถานที่หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้ (ตามข้อ ๔๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๕ ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการไปในคราวเดียวกันกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่ได้ (ตามข้อ ๔๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวน **บันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหา**นั้นไว้เป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาที่รับสารภาพแล้วแล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป (ตามข้อ ๔๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม (ตามข้อ ๔๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๔.๘ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ตามข้อ ๔๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

ขั้นตอนที่ ๕ ประชุมพิจารณาทำความเข้าใจและจัดทำรายงานการสอบสวน

๕.๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน พร้อมความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจ คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณาภูมิติในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ทำความเข้าใจเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด (ตามข้อ ๕๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๕.๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการประชุมพิจารณาทำความเข้าใจแล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบฟอร์มที่กำหนดแนบท้ายนี้ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย เรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้**ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า** ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดไม่เห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้ (ตามข้อ ๕๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๕.๓ **ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก**

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลา ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ไม่เกิน ๖๐ วัน โดยในแต่ละขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนจะไม่มีกำหนดระยะเวลาไว้ เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนสามารถวางกรอบระยะเวลาได้ตามความเหมาะสม (ตามข้อ ๕๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข)

๕.๔ เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นเพื่อสั่งการ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

(ตามข้อ ๕๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ)

๕.๕ เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณาให้ความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันพิจารณาดำเนินการ“สั่งยุติเรื่อง” ตามข้อ ๑๕ วรรคสอง และข้อ ๑๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ การสั่งยุติเรื่อง อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

- ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

- พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย

(๒) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ดังนี้

- สั่งให้งดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ในกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ (ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๐ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษ ตามข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

- สั่งลงโทษ “ภาคทัณฑ์”

- สั่งลงโทษ “ตัดค่าจ้าง” ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินค่าจ้าง ที่ผู้ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นระยะเวลา ๑ เดือน ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน

- สั่งลงโทษ “ลดค่าจ้าง” ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินค่าจ้าง ที่ผู้ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย

กรณีสั่งลงโทษตัดค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

(ตามข้อ ๑๘ วรรคสอง และวรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ และข้อ ๖๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

(๓) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากการราชการ ทั้งนี้ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากการราชการ ยังคงต้องลงโทษไล่ออกจากการราชการ

(๔) กำหนดเวลามีผลของคำสั่ง

- การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่ง (ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป)
- การสั่งลงโทษตัดค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่ง

(ตามข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ ประกอบข้อ ๗๐ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

- การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากการราชการตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง (ตามข้อ ๘ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากการราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔)

ขั้นตอนที่ ๖ การรายงานผลการดำเนินการทางวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้มีคำสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษหรือลดโทษ ให้รายงานไปให้อธิบดีกรมสุขภาพจิตทราบ เพื่อเป็นข้อมูลและสถิติหรือให้คำแนะนำหรือข้อสังเกต (ถ้ามี) แก่ผู้ออกคำสั่ง เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและความชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อ ๒๐ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

การรายงานผลการดำเนินการทางวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุขยังอธิบดีกรมสุขภาพจิต ขอให้โรงพยาบาล/สถาบันจัดส่งเอกสารหลักฐานประกอบการรายงานผลการดำเนินการทางวินัย พร้อมเจ้าหน้าที่รับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า ดังนี้

- ๖.๑ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- ๖.๒ สำเนาการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหา
- ๖.๓ สำเนาแบบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา พร้อมหลักฐานการรับทราบของผู้ถูกกล่าวหา
- ๖.๔ สำเนาหลักฐานการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา
- ๖.๕ สำเนารายงานการสอบสวนและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา พร้อมความเห็นของคณะกรรมการ
- ๖.๖ สำเนาคำสั่งลงโทษ

คำสั่ง โรงพยาบาล/สถาบัน.....

ที่...../๒๕....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วยนาย/นาง/นางสาว..... เลขประจำตัวประชาชน.....
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งเลขที่..... ตำแหน่ง.....
กลุ่มงาน.....สังกัด.....กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....
.....
.....นั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนในเรื่องดังกล่าว โดยคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นประธานกรรมการ
๒.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นกรรมการ
๓.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ
๔.(ชื่อ)..... (ตำแหน่ง)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดแล้ว
เสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือนพ.ศ.

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่ สธ วันที่

เรื่อง แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน(ผู้ถูกกล่าวหา).....

ตามที่ท่านได้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทำงาน คือ

.....ตามความแจ้งแล้ว นั้น

โรงพยาบาล/สถาบัน..... ขอเรียนว่า ได้มีคำสั่ง ที่ ลงวันที่ เดือน.....
พ.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการมีรายนาม ดังนี้

.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	ประธานกรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	ผู้ช่วยเลขานุการ

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้ ในการนี้ ท่านสามารถคัดค้านการสอบสวนดังกล่าวได้ หากปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใด มีกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้กล่าวหา
๒. เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๓. เป็นญาติของผู้กล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
๔. เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๕. เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๖. เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
๗. เป็นผู้มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพอันร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

โดยจัดทำคำคัดค้านเป็นหนังสือ ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการผิดตามข้อ ๑ - ๗ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และสิทธิคัดค้านการสอบสวน อนึ่ง ขอให้ท่านลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบคำสั่งในสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้และส่งฉบับดังกล่าวคืนโรงพยาบาล/สถาบัน..... ต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

สำเนาฉบับ บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่

วันที่

เรื่อง แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ตามที่ท่านได้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการทำงาน คือ

.....ความแจ้งแล้ว นั้น

โรงพยาบาล/สถาบัน..... ขอเรียนว่า ได้มีคำสั่ง ที่ ลงวันที่ เดือน พ.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการมีรายนาม ดังนี้

.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	ประธานกรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	กรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ-สกุล).....	(ตำแหน่ง).....	ผู้ช่วยเลขานุการ

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้ ในการนี้ ท่านสามารถคัดค้านกรรมการสอบสวนดังกล่าวได้ หากปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใด มีกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้กล่าวหา
๒. เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๓. เป็นญาติของผู้กล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
๔. เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๕. เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๖. เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
๗. เป็นผู้มีส่วนได้เสียซึ่งมีสภาพอันร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

โดยจัดทำคำคัดค้านเป็นหนังสือ ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการดำเนินการตามข้อ ๑ - ๗ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวน อนึ่ง ขอให้ท่านลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบคำสั่งในสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้และส่งฉบับดังกล่าวคืนโรงพยาบาล/สถาบัน.....ต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

รับทราบ

(.....)

ผู้ถูกกล่าวหา

...../...../.....

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....
วันที่.....เดือนพ.ศ.

ข้าพเจ้า _____ (ชื่อพยาน) _____ เลขประจำตัวประชาชน _____

อายุ _____ ปี สัญชาติ _____ ศาสนา _____ อาชีพ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ แขวง/ตำบล _____

เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____ เบอร์โทรศัพท์ _____

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยาน ในกรณีที่โรงพยาบาล/สถาบัน.....
มีคำสั่ง ที่.....สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ..... สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ในเรื่อง.....

และคณะกรรมการได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

..... พยาน
(.....)

..... ประธาน/กรรมการ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวน มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน

..... ประธานกรรมการ
(.....)

..... กรรมการ
(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน นาย/นาง/นางสาว...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามคำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน..... ที่ สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นาย/นาง/นางสาว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาว่า

.....
..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา แล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้
โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา

.....
.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๑. พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ ให้การว่า.....

.....
.....

(๒) พยานปากที่ ๒ ให้การว่า.....

.....
.....

(๓) พยานปากที่ ๓ ให้การว่า.....

.....
.....

๒. พยานเอกสาร

(๑) สำเนา.....

ซึ่งปรากฏข้อมูล.....

(๒) สำเนา.....

ซึ่งปรากฏข้อมูล.....

(๓) สำเนา.....

ซึ่งปรากฏข้อมูล.....

๓. พยานวัตถุ (ถ้ามี)

(๑)

(๒)

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ และมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

..... ประธานกรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

สอบสวนที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่.....เดือนพ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้รับทราบ
และลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่
.....(วันเดือนปีตามที่ระบุในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา)..... ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน
และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

..... ประธานกรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวน มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน

..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

..... ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... ประธานกรรมการ
(.....)

..... กรรมการ
(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

ตามคำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน..... ที่..... สั่ง ณ วันที่.....

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งเลขที่..... ตำแหน่ง.....

กลุ่มงาน.....สังกัด..... กรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า

กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....

.....

.....

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาตั้งแต่วันที่..... และได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวน ครั้งแรกเมื่อวันที่.....

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....

.....

.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น.....

.....

.....

๓. ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต ในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่า กรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแนวทางการสอบสวน และได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงเบื้องต้น

.....
ข้อกล่าวหา พฤติกรรมของ(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ที่.....(ข้อเท็จจริงที่เป็นการกระทำผิด).....
เป็นการไม่ปฏิบัติตาม ข้อ..... ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์
และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ถือเป็นการกระทำผิดวินัยตาม.....
ของประกาศฉบับเดียวกัน

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

พยานบุคคล จำนวน คน

(๑)(ชื่อ-สกุล)..... ให้ถ้อยคำว่า

(๒)(ชื่อ-สกุล)..... ให้ถ้อยคำว่า

(๓)(ชื่อ-สกุล)..... ให้ถ้อยคำว่า

พยานเอกสาร จำนวน ฉบับ

(๑)

(๒)

(๓)

พยานวัตถุ (ถ้ามี)

(๑)

(๒)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว
ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่
ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้ว

๖.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา “

”

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

๗. คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ประชุมพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่างๆ และมีความเห็น ดังนี้

๗.๑ ข้อเท็จจริงในเบื้องต้น รับฟังได้ว่า

.....
.....
.....
.....

ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๗.๑.๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ข้อ
ข้อ

๗.๑.๒ คำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิตในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๗.๒ ประเด็นที่ต้องพิจารณา

.....(ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์).....เป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นนี้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ให้การยอมรับ/ปฏิเสธ.....

พฤติการณ์ของ(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)

.....
.....
.....
.....

๗.๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว เห็นว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหาประกอบพฤติการณ์การกระทำผิด พร้อมเหตุผลในการวินิจฉัย)

.....
.....
.....

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ..... ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

จึงมีมติให้ลงโทษ.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ฐาน.....

อันเป็นความผิดทางทางวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษปลดออก/ไล่ออกจากราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

..... ประธานกรรมการ
(.....)

..... กรรมการ
(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(.....) เห็นชอบตามมติคณะกรรมการ

(.....) ไม่เห็นด้วย ควร.....

ลงชื่อ
(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/ผู้อำนวยการสถาบัน.....

.....(วันที่)...../.....(เดือน)...../.....ปี).....

คำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ที่
เรื่อง ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

ด้วย(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... เลขประจำตัวประชาชน
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่ง.....กลุ่ม..... สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ตำแหน่งเลขที่ อัตราค่าจ้างบาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....
.....(ระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร
เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....
.....(ระบุทุกฐานความผิดที่เห็นว่า ผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
ตามข้อ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ
บริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของ
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ จึงให้ลงโทษปลดออก/ไล่ออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ แห่งประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่ง
กรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงให้ลงโทษ.....ปลด/ไล่ออก(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมสุขภาพจิตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบ
หรือถือว่าคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของประกาศคณะกรรมการ
บริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและ
การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่
๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่(บัดนี้/ วัน เดือน ปี)เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

บทที่ 4

การดำเนินการ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน

คู่มือการดำเนินการทางวินัย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
กรมสุขภาพจิต

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

บทที่ ๔

การดำเนินการในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ตามประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ วรรคสอง กำหนดว่า “ในกรณีที่เป็นการความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม กรณีนี้จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้” ซึ่งตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวดที่ ๕ ข้อ ๖๔ และ ข้อ ๖๕ แบ่งความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งออกเป็น ๒ กรณี คือ

๑. กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖) : โดยปกติแล้วการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น จะต้องมีการสอบสวนโดยจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือไม่ก็ได้ แต่มีข้อยกเว้นที่สามารถดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ หากมีกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๔ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ให้นามบังคับใช้กับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วย กล่าวคือ ต้องเป็นกรณีที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและ

๑.๑ ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือ

๑.๒ หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือ

๑.๓ มีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวน

ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ในการนี้ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสุขภาพจิต หัวหน้าส่วนราชการให้เป็นผู้ว่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข อาจพิจารณาให้งดการสอบสวน กล่าวคือ ไม่ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตลอดจนไม่จำเป็นต้องรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันอาจพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ

๒. กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๖๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖) : กรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งมีด้วยกัน ๒ กรณี โดยผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ในฐานะอธิบดีกรมสุขภาพจิตหัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้ว่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข อาจใช้ดุลพินิจในการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือหากอยู่ระหว่างการสอบสวนอาจงดการสอบสวนก็ได้ กล่าวคือ

๒.๑ กรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งการจำคุกนั้นจะต้องเป็นการถูกจำคุกจริงๆ ไม่ใช่รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ แต่ทั้งนี้ ตามข้อ ๓๙ ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา สามารถนำคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

๒.๒ กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพและมีการบันทึกไว้เป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน ผู้มีหน้าที่สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสุขภาพจิต หัวหน้าส่วนราชการให้เป็นผู้ว่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข อาจพิจารณาให้งดการสอบสวน กล่าวคือ ไม่ต้องการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตลอดจนไม่จำเป็นต้องรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันอาจพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตาม ข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฯ

บทที่ 5

การดำเนินการ
ในกรณีขาดราชการ
ติดต่อกันเกิน 7 วัน
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

คู่มือการดำเนินการทางวินัย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
กรมสุขภาพจิต

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

บทที่ ๕
การดำเนินการกรณีขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ด้วยระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕(๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ข้อ ๒๕ (๖) เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร” และต่อมา กระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือเวียน ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ชอุมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

ข้อ ๑ เมื่อเลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ คือ กรณีส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติเสร็จสิ้นภารกิจก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดลง

ข้อ ๒ เมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีขาดราชการดังกล่าวว่า ไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ พร้อมทั้งเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ให้ส่วนราชการจัดทำหนังสือแจ้งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ และผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๔ สำหรับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกาสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้ดำเนินการเช่นเดียวกันกับตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓

ข้อ ๕ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕(๖) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕(๖) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แ่นบท้ายหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๑๐/ว ๑๖๐ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

โดยในเรื่องดังกล่าว กรมสุขภาพจิตมีคำสั่งที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต ในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ข้อ ๑ ... ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้ ... ๒.๘ พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ในกรณีขาดคุณสมบัติอันมีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ และขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดยไม่มีเหตุอันควร

ดังนั้น กรณีมีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน การพิจารณาว่าในการขาดราชการมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ มีขั้นตอนดำเนินการ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือตอบข้อหารือ ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๓๗ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ ให้นิยามของคำว่า “ขาดราชการ” หมายถึง ไม่มาทำงานในวันทำการปกติตั้งแต่ครั้งวันเป็นต้นไป โดยไม่ได้ยื่นใบลา หรือยื่นใบลาแล้วผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา

การขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันนั้น กล่าวคือ การไม่มาทำงานในวันทำการปกติตั้งแต่ ๗ วันครั้ง เป็นต้นไป โดยไม่ได้ยื่นใบลา หรือยื่นใบลาแล้วผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา ถ้ามีวันหยุดราชการอยู่ในระหว่าง วันที่ขาดราชการ จะต้องนับวันหยุดราชการหรือหยุดงานรวมเข้าไปด้วย ตัวอย่างเช่น พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๖ และในช่วงบ่ายของวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๖ ยังมิได้กลับเข้ามาปฏิบัติราชการ โดยมีได้ยื่นใบลาหรือยื่นใบลาแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา แม้ช่วงเวลาดังกล่าวจะมีวันหยุดราชการ ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๗ เมษายน ๒๕๖๖ ก็ตาม จะต้องนับวันหยุดราชการหรือหยุดงานรวมเข้าไปด้วย ย่อมต้องถือว่า พนักงานกระทรวงสาธารณสุขรายดังกล่าว ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน

๒. ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นและผู้รับผิดชอบงานด้านควบคุมเวลาปฏิบัติงานของหน่วยงานมี หนังสือรายงานให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันทราบและดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๓. ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบันดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คนเดียวหรือหลายคนดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า พนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันนั้น เพราะเหตุใด และมีเหตุผลอันควรหรือไม่

๔. คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือผู้ได้รับมอบหมาย ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น เพื่อนร่วมงาน บุคคลในครอบครัวของผู้ขาดราชการ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการลาและการลงเวลาปฏิบัติงาน รวมทั้ง เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบสรุปว่ามีการขาดราชการตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด หรือ ขาดราชการตั้งแต่วันที่ใด และยังไม่กลับมาอีกเลย รวมถึงต้องสรุปว่าการขาดราชการติดกัน เกิน ๗ วันนั้น เพราะสาเหตุใด มีเหตุผลอันควร หรือไม่มีเหตุผลอันควร นำเสนอให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน เป็นผู้พิจารณาหรือสั่งการหรือ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณีขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร

ตัวอย่างกรณีที่ถือว่าขาดราชการโดยมีเหตุอันควร เช่น เจ็บป่วยไม่สามารถติดต่อกันได้ เกิด อุบัติเหตุ ถูกจับตัวไปเรียกค่าไถ่ ถูกจับและถูกขังคดีอาญาหรือถูกจำคุก เป็นต้น ทั้งนี้ กรณีที่พบว่าถูกจับและถูกขัง คดีอาญาหรือถูกจำคุกหลังจากนั้น อาจจะต้องมีการสั่งพักราชการหรือดำเนินการทางวินัยต่อไป)

ตัวอย่างกรณีที่ถือว่าขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันควร เช่น มีปัญหาหนี้สิน หลบหนีเจ้าหน้าที่ ไปทำงานอยู่ที่อื่น มีปัญหาครอบครัว เบื่อหน่ายทำงาน เป็นต้น

๕. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือผู้อำนวยการสถาบัน พิจารณาหรือสั่งการ หรือให้ความเห็น หากเห็นว่าเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และเป็นผลให้สัญญาจ้างพนักงาน กระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามนัยข้อ ๒๕(๖) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว ให้มีหนังสือแจ้งพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้นทราบ โดยอาจแจ้งให้ทราบโดยตรง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือแจ้งโดยวิธีอื่นตามกฎหมายว่าด้วย วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

๕. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือผู้อำนวยการสถาบัน รายงานไปให้อธิบดีกรมสุขภาพจิตทราบ ตามตัวอย่างแบบฟอร์มแนบท้ายหนังสือ กระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่..... วันที่.....

เรื่อง รายงานการขาดราชการเกิน ๗ วัน ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรณี (ชื่อผู้ขาดราชการ).....

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

ด้วย(ชื่อผู้ขาดราชการ)..... เลขประจำตัวประชาชน

พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งกลุ่ม.....

สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน..... ตำแหน่งเลขที่

ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นมา และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย

และ.....(ชื่อสกุล)..... ตำแหน่ง.....(หัวหน้างานของผู้ขาดราชการ).....

ไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัว/โทรศัพท์สอบถาม.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....แล้วก็ไม่พบ/ไม่สามารถติดต่อได้

ดังนั้น เห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

(.....)

หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

คำสั่ง โรงพยาบาล/สถาบัน.....

ที่...../๒๕....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ด้วยนาย/นาง/นางสาว..... เลขประจำตัวประชาชน.....
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งเลขที่.....ตำแหน่ง..... กลุ่มงาน.....
สังกัด.....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นมา
และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป รายงานว่า.....(หัวหน้างานผู้ขาดราชการ)....
ได้ไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัว/โทรศัพท์สอบถาม.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....แล้วก็ไม่พบ/ไม่สามารถ
ติดต่อได้แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวว่าการขาดราชการติดกันเกิน
๗ วัน ของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ)..... นั้น เพราะสาเหตุใด และมีเหตุผลอันควร
หรือไม่ โดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.	(ตำแหน่ง).....	ประธานกรรมการ
๒.	(ตำแหน่ง).....	กรรมการ
๓.	(ตำแหน่ง).....	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงรีบดำเนินการตรวจสอบให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้ว
เสนอสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความเห็น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือนพ.ศ.

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

แบบบันทึกถ้อยคำ

บันทึกที่ โรงพยาบาล/สถาบัน.....

วันที่.....เดือนพ.ศ.

ข้าพเจ้า _____ (ชื่อพยาน) _____ เลขประจำตัวประชาชน _____

อายุ _____ ปี สัญชาติ _____ ศาสนา _____ อาชีพ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ แขวง/ตำบล _____

เขต/อำเภอ จังหวัด เบอร์โทรศัพท์

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง.....
ที่.....ลงวันที่.....ตามความสัจจริง ดังต่อไปนี้

(ลงชื่อ) ผู้ให้ถ้อยคำ

(ลงชื่อ) ประธานกรรมการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อคณะกรรมการ

ลงชื่อ.....ผู้ให้ถ้อยคำ
(.....)

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่.....

วันที่.....

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการ.....

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

ตามคำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน..... ที่.....

สั่ง ณ วันที่..... แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่ง.....กลุ่ม.....

สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน..... ไม่มาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นมา

และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป รายงานว่า.....(หัวหน้างานผู้ขาดราชการ)....

ได้ไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัว/โทรศัพท์สอบถาม.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....แล้วก็ไม่พบ/ไม่สามารถ

ติดต่อได้แต่อย่างใด โดยให้ดำเนินการตรวจสอบและมีความเห็นในเรื่องดังกล่าวว่าการขาดราชการติดต่อกัน

เกิน ๗ วัน ของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ)..... เพราะสาเหตุใดและมีเหตุผลอันควรหรือไม่ นั้น

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการโดยสอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ
รวบรวมเอกสารหลักฐานแล้ว ดังนี้

๑. ผู้ขาดราชการ

.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....ให้ถ้อยคำว่า...../หรือ
ไม่พบตัว/หรือได้ส่งหนังสือลงทะเบียนตอบรับทางไปรษณีย์เชิญมาให้ถ้อยคำและมีคนรับหนังสือแล้วแต่
.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....ไม่ได้มาให้ถ้อยคำ.....
.....(ให้ระบุรายละเอียดในข้อนี้ไว้ด้วยว่าได้มาให้ถ้อยคำหรือไม่ อย่างไร).....

๒. พยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๑) นาย/นาง..... ให้ถ้อยคำว่า ตนมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ
ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล/สถาบัน.....
และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ชัดเจนในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา
๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน

.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....มีหน้าที่ความรับผิดชอบ.....
(ระบุรายละเอียดพฤติกรรม/สาเหตุที่ขาดราชการที่ตนทราบ).....

พร้อมนี้ ตนขอมอบสำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานประจำเดือน.....จำนวน.....แผ่น ให้กับคณะกรรมการสอบสวน

(๒) นาย/นาง..... ให้ถ้อยคำว่า ตนมีหน้าที่รับผิดชอบงาน.....
ของโรงพยาบาล/สถาบัน.....และเป็นผู้บังคับบัญชาของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....
.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....มีหน้าที่ความรับผิดชอบ.....
(ระบุนรายละเอียดพฤติการณ์/สาเหตุที่ขาดราชการที่ตนทราบ).....
.....
.....
(ระบุนรายละเอียดพฤติการณ์การทำงานของผู้ขาดราชการ).....
.....
.....

(๓) นาย/นาง..... ให้ถ้อยคำว่า ตนมีหน้าที่รับผิดชอบงาน.....
ของโรงพยาบาล/สถาบัน.....และเป็นเพื่อนร่วมงานของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....
.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....มีหน้าที่ความรับผิดชอบ.....
(ระบุนรายละเอียดพฤติการณ์/สาเหตุที่ขาดราชการที่ตนทราบ).....
.....
.....
(ระบุนรายละเอียดพฤติการณ์การทำงานของผู้ขาดราชการ).....
.....
.....

(๔) นาย/นาง..... ให้ถ้อยคำว่า ตนเป็นมารดา/ภรรยา/ความเกี่ยวข้อง
ของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....
.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....มีหน้าที่ความรับผิดชอบ.....
(ระบุนรายละเอียดพฤติการณ์/สาเหตุที่ขาดราชการที่ตนทราบ).....
.....
.....

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....
ประจำเดือน.....ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งไม่ปรากฏลายมือชื่อของ
.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....ลงชื่อในบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่.....แต่อย่างไร

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่.....ของ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล/สถาบัน..... รายงานเหตุการณ์ว่า
.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่เป็นต้นมา
และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย และได้ให้.....
ไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัว/โทรศัพท์สอบถาม.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....แล้วก็ไม่พบ/ไม่สามารถ
ติดต่อได้แต่อย่างใด

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของ.....(ชื่อผู้ขาดราชการ).....
ดังกล่าวเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และเป็นผลให้สัญญาจ้างพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามนัยข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เห็นควรรายงานเรื่องนี้ไปให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/
สถาบัน.....พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็น ตามหน้าที่และอำนาจ ตามคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่
๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ต่อไป

จึงขอเสนอสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(.....) เห็นชอบตามมติคณะกรรมการ

(.....) ไม่เห็นด้วย ควร.....

ลงชื่อ
(.....)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/ผู้อำนวยการสถาบัน.....
.....(วันที่)...../.....(เดือน)...../.....ปี).....

คำสั่งโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ที่
เรื่อง ให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ด้วย(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... เลขประจำตัวประชาชน
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่ง.....กลุ่ม.....
สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน.....ตำแหน่งเลขที่.....
อัตราค่าจ้างบาท ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นมา
และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยมีสาเหตุมาจาก..... (สาเหตุโดยย่อ).....

พฤติการณ์ของ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ดังกล่าว เป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร

อาศัยอำนาจตามคำสั่งกรมสุขภาพจิต ที่ ๒๑๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงให้
.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามนัยข้อ ๒๕(๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... มีสิทธิร้องทุกข์คำสั่งนี้ต่ออธิบดีกรมสุขภาพจิต
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๙ ข้อ ๒๔ ถึงข้อ ๓๘
ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล
ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันขาดราชการ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน.....

ที่ สธ/.....

โรงพยาบาล/สถาบัน.....

.....

.....(วันที่).....

เรื่อง แจ้งการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย.....(ชื่อ-สกุล).....พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่ง
..... กลุ่มงาน โรงพยาบาล/สถาบัน..... ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นมา และ
ปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย ซึ่งเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และได้สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามนัยข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดตามสำเนาคำสั่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

(กลุ่มงานเจ้าของเรื่อง)

โทร.

โทรสาร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่.....

วันที่.....

เรื่อง รายงานการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรณี.....(ชื่อ - สกุล).....

เรียน อธิบดีกรมสุขภาพจิต

ด้วย.....(ชื่อ - สกุล)..... พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป
ตำแหน่ง.....กลุ่ม..... สังกัดโรงพยาบาล/สถาบัน.....
ไม่มาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นมา และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย ซึ่งเป็น
การขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และได้สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามนัยข้อ ๒๕ (๖) ของ
ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสุทั่วประเทศสิ้นสุดสัญญาจ้าง
แนบท้ายหนังสือ (โรงพยาบาล/สถาบัน) ที่/..... ลงวันที่..... พ.ศ.

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	สังกัด/ ตำแหน่ง	กลุ่มงาน ลักษณะงาน	ตำแหน่ง เลขที่	ค่าจ้าง (บาท)	สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
๑.	นาย ก ๓-๓๒๐๕-๐๐๔๓๔-XX-X	พนักงาน ช่วยเหลือคนไข้	บริการ	xxxxxx	xxxxxx	xxxxxxxxxx	ขาดราชการ ติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

ภาคผนวก

ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๙๕

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน อธิบดีทุกกรม/ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข/ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป/ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง/ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์ กองบริหารทรัพยากรบุคคล https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารทรัพยากรบุคคล

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑-๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ มีความเป็นธรรม โปร่งใสและมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มติคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น และยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ด้วย

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและลงโทษ และการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด

“การอุทธรณ์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้ร้องขอรับความเป็นธรรมจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัย โดยขอให้ยกเรื่องของตนขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อให้เป็นไปในทางที่เป็นคุณแก่ตน

“การร้องทุกข์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขร้องขอความเป็นธรรมเนื่องจากถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ทำให้เกิดความคับข้องใจ และประสงค์จะให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน ซึ่งการร้องทุกข์นั้น มิใช่เรื่องการร้องเรียน

หมวด ๑ วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๔ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๕ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๖ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม
- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการณ์ที่เกี่ยวกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม
- (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- (๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ข้อ ๗ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ข้อ ๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๙ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๔) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าจ้าง

(๓) ลดค่าจ้าง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

ข้อ ๑๒ การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับ รายงานให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณีทราบโดยเร็ว และให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการพิจารณา หรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๑๓ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวน ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัยการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มีข้อเสนอเรื่อง ให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม พิจารณาโทษ

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม กรณีนี้จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง จะมีอำนาจสั่งลงโทษในสถานโทษ และอัตราโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมา ประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

เพื่อให้การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นมาตรฐานเดียวกันกับการลงโทษ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้นำมติคณะรัฐมนตรีทุกกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

ข้อ ๒๐ การสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษ หรืองดโทษ และการมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

เมื่อผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อย่างไปให้หัวหน้าส่วนราชการทราบด้วย เพื่อเป็นข้อมูลและสถิติหรือให้คำแนะนำ หรือให้ข้อสังเกต (ถ้ามี) แก่ผู้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และความชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๒๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำความผิดหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้ขึ้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้ขึ้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ขึ้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้ขึ้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

ข้อ ๒๒ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ กพส.กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน แล้วภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๖ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดระยะเวลาที่ถูกลงสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ และผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัย ได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

หมวด ๓ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้นำข้อ ๒๒ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือ มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยตรงภายในสามสิบวัน นับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๔) การอุทธรณ์คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ การนับระยะเวลาอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ การใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ในการคัดค้านผู้พิจารณาวินิจฉัย และการถอนคำอุทธรณ์ ให้ใช้แนวทางปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๖ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้สั่งยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลงให้มีคำสั่งลดโทษเป็นสถานโทษ หรืออัตราโทษที่เบาลง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ ให้มีมติให้สั่งลดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเห็นสมควรแก้ไข ให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีคำสั่งให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

หมวด ๔

การร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามข้อ ๒๕ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีใช้ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๘

ข้อ ๓๐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น ถ้าไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามหมวดนี้

ข้อ ๓๑ ภายใต้บังคับข้อ ๓๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๓ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๓) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๓๒ การร้องทุกข์ให้ร้องได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ และคำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๓ ในการยื่นคำร้องทุกข์ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ เพราะพยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลอื่น หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย

ข้อ ๓๔ ให้ผู้ร้องทุกข์ทำสำเนาคำร้องทุกข์และหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้ร้องทุกข์รับรองสำเนาถูกต้อง ๑ ชุด แนบพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย

ข้อ ๓๕ คำร้องทุกข์ให้ยื่นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ในการนี้อาจยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้รับคำร้องทุกข์หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไม่มีแจ้งคำสั่งตาม (๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๗ ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้น ก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์บันทึกไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อนุญาต และสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ

ข้อ ๓๘ การร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ หรือการร้องทุกข์ที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา แต่ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับนั้น ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลาง ที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๔) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๓๙ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด มีกรณีกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งลงโทษตามหมวด ๒ มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษผู้นั้นตามฐานความผิดที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

สำหรับการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการ เพื่อลงโทษ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ เว้นแต่ได้มีการดำเนินการอยู่ก่อนหรือยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จก็ให้ดำเนินการหรือสอบสวนนั้น ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือ ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้ว ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหาร งานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงาน กระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์นั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวหรือผู้ที่มีอำนาจ พิจารณาวินิจฉัย พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไป จนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ประธานคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี จึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมวด ๑

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรายงานตามลำดับชั้นให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว โดยทำเป็นหนังสือ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๓ การกล่าวหาที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ถ้าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อของผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา

(๒) ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด

(๓) ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่มีการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้ หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ อาจมีลักษณะดังนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ หรือ

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

หมวด ๒

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

ข้อ ๕ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๒ หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

(๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

(๒) ดำเนินการสืบสวนหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน และพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในการนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจสืบสวนเอง หรือให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่ามิมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วและเห็นว่ามิมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ ต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๔ แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๗ กรณีที่ถือว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ยุติเรื่องได้ อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าการกระทำผิดวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

หมวด ๓

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ จนแล้วเสร็จ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวน ต้องดำเนินการตามหมวดนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ขยายเวลาได้ตามความจำเป็น โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินการตามข้อ ๙ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้วให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้ส่งยุติเรื่องตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง โดยทำเป็นคำสั่งตามข้อ ๖๖

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามมาตรา ๙๖ และที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๗ โดยทำเป็นคำสั่งตามข้อ ๖๙

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรา ๙๖ ก็ได้ โดยทำเป็นคำสั่งดโทษตามข้อ ๗๑

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้นำข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสี่ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรา ๙๔ และที่กำหนดในข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวน พร้อมความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาตามความจำเป็น ในการนี้ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะขยายเวลาให้ตามที่เห็นสมควรโดยไม่ต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการดำเนินการแล้วพิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ ต่อไปก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๓ แล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ หรือสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

หมวด ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดำเนินการตามข้อ ๑๑ (๔) ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๓ จะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน สำหรับกรณีอื่นตามมาตรา ๙๔ (๔) ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของข้าราชการดังกล่าวต่างกัน ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือกว่าเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มิผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือในส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มิผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดเดียวกัน แต่อยู่ต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทุกคนดำรงตำแหน่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๗ ในกรณีร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการสอบสวน แล้วให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้

ในขณะที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนให้มีผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองหรือแต่งตั้งจากพนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๒๐ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๓๓ มาใช้บังคับกับผู้ช่วยเลขานุการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการ และกรรมการ ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุชื่อผู้ช่วยเลขานุการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๑ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๒ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้กล่าวหาตามข้อ ๓

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาตามข้อ ๓

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาตามข้อ ๓ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๒๓ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีกรณีตามข้อ ๒๒ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๒๔ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๒๒ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ ๒๔ โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๓๒ หรือเป็นกรณีที่กฎ ก.พ. นี้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๗ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันทีประธานกรรมการรับเรื่องตามข้อ ๒๑ (๒) และ (๓) ในกรณีที่ไม่อาจจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและวางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘ เมื่อได้วางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (๔) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนโดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๓๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำพยาน ต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

การสอบปากคำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำก็ได้

ข้อ ๓๑ การสอบปากคำตามข้อ ๓๐ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตึกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๓๒ ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามาในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๓๓ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๓๔ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่ คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงาน การสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวม พยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการ สอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่จะต้องสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นที่เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนสอบปากคำพยานหรือรวบรวม พยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ กรณีเช่นนี้ ถ้าผู้สั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นควรจะมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้น ดำเนินการตามที่คณะกรรมการสอบสวนร้องขอก็ได้

ในการสอบปากคำพยานและรวบรวมพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือ หัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเลือกข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่เห็นสมควรอย่างน้อยอีกสองคนมาร่วม เป็นคณะทำการสอบสวน และให้คณะทำการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบสวน ตามกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ ๒๘ (๑) แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๔๐ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุข้อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยให้ทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๔๑ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๔๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา

ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๔๒ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๔๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้

ในกรณีแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในข้อ ๔๑ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๐ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่และวิธีการที่กำหนดตามข้อ ๔๒ หรือข้อ ๔๓ โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุจำเป็น จะกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ข้อ ๔๕ ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการตามวรรคหนึ่งไปในคราวเดียวกันกับที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๔๑ ก็ได้

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาอันเป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาอันนี้ได้ แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ และข้อ ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ในกรณีที่การกระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ต่อไป

ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นหรือบุคคลอื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนผู้อื่นร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีผลทำให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เปลี่ยนไป ให้ส่งเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี ของข้าราชการพลเรือนผู้นั้น เพื่อดำเนินการต่อไป

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามกฎหมาย ก.พ. นี้แล้ว

ข้อ ๕๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามิตินในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้มีความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลยสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี ก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๕๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๒ วรรคสอง และวรรคสาม และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๕๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๕๕ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๕๖ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๖ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ตามที่กำหนดในข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหยาบความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลยสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีการย้าย การโอน หรือการเลื่อนผู้ถูกกล่าวหา อันมีผลทำให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเปลี่ยนไป ให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น ดำเนินการต่อไปจนเสร็จ และทำรายงานการสอบสวนเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวนต่อผู้บังคับบัญชาเดิมที่เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการเพื่อส่งไปยังผู้บังคับบัญชาใหม่ที่เป็นผู้ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๕๕ ต่อไป และถ้าในระหว่างการสอบสวนมีกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องสั่งการอย่างใดเพื่อให้การสอบสวนนั้นดำเนินการต่อไปได้ ให้ผู้บังคับบัญชาเดิมส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาต่อไป

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใหม่ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๔ ตามวรรคหนึ่ง เห็นสมควรให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕ จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมดำเนินการ หรือในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการก็ได้ โดยให้นำ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ มาใช้บังคับ

ข้อ ๕๘ การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณา ตามข้อ ๕๖ (๒) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา

(๒) ในกรณีที่อธิบดี ปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ใน บังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๖) (๗) หรือ (๑๐) เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา

(๓) ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวงสำหรับกรณีอื่นนอกจาก ที่กำหนดไว้ใน (๒) หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๒) (๓) (๕) หรือ (๘) เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา สังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา

ในกรณีที่มีการย้าย การโอน หรือการเลื่อนผู้ถูกกล่าวหาอันมีผลให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เปลี่ยนแปลงไป ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่หลังจากการย้าย การโอน หรือการเลื่อนนั้น เป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๕๙ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๘ แล้ว อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี อาจพิจารณาเพิ่มเติมอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติว่าเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด และให้ลงโทษสถานใด เพราะเหตุใด โดยจะต้องมีข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความผิด

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้มีมติว่าเป็นความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด และให้ลงโทษสถานโทษใดและอัตราโทษใด เพราะเหตุใด หรือ ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะมีมติงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือหรือกล่าวตักเตือนก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้ามีข้อเท็จจริงอันเป็นกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) ให้มีมติให้ผู้นั้น ออกจากราชการ โดยจะต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความใด มีกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการเพราะเหตุใด ตามมาตราใด และถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการอย่างไร

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดวินัย ให้มีมติให้สั่งยุติเรื่อง หรือถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยแต่เป็นกรณีที่ไม้อาจลงโทษได้ ให้มีมติให้งดโทษ

(๕) ในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอหรือการดำเนินการไต่ยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้มีมติให้สอบสวนเพิ่มเติม แก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องตามควรแก่กรณี

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๘ ให้การสอบสวน ทั้งหมดเสียไป และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๖๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการไต่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ให้เฉพาะการดำเนินการ นั้นเสียไป และถ้าการดำเนินการนั้นเป็นสาระสำคัญที่ต้องดำเนินการหรือหากไม่ดำเนินการจะทำให้ เสียความเป็นธรรม ให้แก้ไขหรือดำเนินการนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัย แก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ แต่ให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปเท่าที่สามารถจะกระทำได้ แล้วทำความเข้าใจ เสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน โดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประชุมกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๘ และข้อ ๕๒

หมวด ๕

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๖๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพ เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ เป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะพิจารณา ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๖๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย นี้

หมวด ๖

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ

ข้อ ๖๖ การสั่งยุติเรื่องตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง มาตรา ๙๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๗ วรรคสอง ให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณา ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปี ที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๖๗ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๖ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ ในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ ในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

การส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปัดเศษทิ้ง

ข้อ ๖๘ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๗ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ปลดออก

(๒) ไล่ออก

ข้อ ๖๙ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงหรืออย่างไรร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๗๐ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งให้มีผลตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๑๐๗

วรรคสอง

ข้อ ๗๑ การสั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

ข้อ ๗๒ การสั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง สำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งงดโทษ ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

ข้อ ๗๓ เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

หมวด ๗

การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

ข้อ ๗๔ ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีคำสั่งใหม่ โดยให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม แล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

(๒) อ้างถึงมติของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือของ ก.พ. หรือคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่น ที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญโดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเป็นปลดออกหรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกัน และระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ไมอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เพราะเหตุที่ก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตาย หรือออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่นให้ส่งดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไมอาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่าเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออกหรือปลดออกให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้นตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไมร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณียกโทษ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน และให้ผู้นั้นกลับคืนสู่สถานะเดิมก่อนมีการลงโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นกรณีงดโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นกรณีที่มีผลให้ยังคงต้องลงโทษผู้นั้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษก็ตาม ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ข) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ค) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(ง) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(จ) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีที่จำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดตามคำสั่งโทษใหม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษเดิม ให้คืนเงินส่วนที่ได้ตัดหรือลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

หมวด ๘

การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๗๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๓) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๕) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗๙ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญาหลายคดี ถ้าจะสั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดที่เข้าลักษณะตามข้อ ๗๘ ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นทุกสำนวน หรือทุกคดีที่เข้าลักษณะตามข้อ ๗๘ ด้วย

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักนั้นมิกรณี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาในคดีอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้น ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นและเข้าลักษณะ ตามข้อ ๗๘ นั้นด้วย

ข้อ ๘๑ การสั่งพักราชการ ให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๘๒ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักราชการ ตลอดจนกรณี และเหตุที่สั่งพักราชการ และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ใดพักราชการ ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ และให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๓ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๗๘ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณา หรือ การดำเนินคดีนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการไว้แล้ว จะพิจารณาตามวรรคหนึ่งและสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการก็ได้

ข้อ ๘๔ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง แต่ถ้าเป็นกรณี ที่ได้สั่งให้พักราชการไว้ก่อนแล้ว ให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันสั่งพักราชการเป็นต้นไป หรือในกรณี ที่มีเหตุตามข้อ ๘๑ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๑ นั้น

ให้นำข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๒ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๘๕ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือ ประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการ ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๖ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการในกรณีที่ถูกลงโทษว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน และปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๑ แล้วดำเนินการตามมาตรา ๙๖ แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และแสดงกรณีกระทำผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๑ และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือมิได้กระทำผิดวินัยแต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ถ้าจะดำเนินการตามมาตรา ๙๖ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น โดยยังไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่อง ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๘๗ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ถูกลงโทษว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน และปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๙๑ แล้วดำเนินการตามมาตรา ๙๖ แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงกรณีกระทำผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นต้องพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ
(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย
(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๔๑ และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นต้องพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ
(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย
(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ถ้าจะดำเนินการตามมาตรา ๔๖ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น โดยยังไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่องให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(๕) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่นด้วย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการโดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่น ส่วนการดำเนินการตามมาตรา ๔๖ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น

(๖) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่นด้วย ให้สั่งยุติเรื่อง และสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการโดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่นนั้น

ข้อ ๘๘ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๒) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๑๑๐ (๘) แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๓) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) แต่ศาลรอการกำหนดโทษหรือให้รอการลงโทษ หรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๑ และดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

(๔) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดมิได้วินิจฉัยว่าผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๑ และถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการตาม (๓) หรือ (๔) ได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้ขึ้นถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ด้วย

ข้อ ๘๙ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการ

(๒) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๑๑๐ (๘) แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการ

(๓) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) แต่ศาลรอการกำหนดโทษหรือให้รอการลงโทษ หรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๙๑ และดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

(๔) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดมิได้วินิจฉัยว่าผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๙๑ และถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้มาก่อนตาม (๓) หรือ (๔) มีกรณีอื่นที่ถูกสั่งพักราชการด้วย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการโดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่น แต่ถ้าผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้มาก่อน ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ด้วย

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีที่ถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหว่ากระทำความผิดอาญาที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ ๗๘ และมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้มาก่อน เมื่อปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในเรื่องที่มีได้มีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้มาก่อน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดเว้นแต่เป็นโทษจำคุกสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้รอการดำเนินการตามมาตรา ๙๖ ไว้มาก่อน จนกว่าจะปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในกรณีอื่นนั้นจึงดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(๓) ในกรณีที่สมควรให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) (๗) หรือ (๘) ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องนั้น ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๙๑ ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้มาก่อนผู้ใดกลับเข้ารับราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้มาก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ข้อ ๙๒ คำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

หมวด ๙
การนับระยะเวลา

ข้อ ๙๓ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ถ้ากำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ หรือเดือน มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามกฎหมาย ก.พ. นี้จะได้เริ่มการในวันนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

หมวด ๑๐
บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๙๔ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษที่ไม่อาจนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้มาใช้บังคับได้ การดำเนินการในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๙๕ ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการสอบสวนผู้นั้นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ข้อ ๙๖ ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วในวันก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้มีการพิจารณา และดำเนินการต่อไปหรือการพิจารณาดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ให้การสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ข้อ ๙๗ ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนและพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามผลการพิจารณาดังกล่าว ให้การสอบสวนและพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ในกรณีที่จะต้องส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้ส่งลงโทษ ให้ส่งลงโทษตามข้อ ๖๗ (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙๘ ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ และการสอบสวนหรือการพิจารณานั้น ยังไม่เสร็จ ให้การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมีผลต่อไปตามกฎหมาย ก.พ. นี้ จนกว่า จะมีการสั่งการเป็นอย่างอื่นตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๔ (๔) มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ วรรคสี่ มาตรา ๙๗ วรรคสอง มาตรา ๑๐๑ วรรคแปด และมาตรา ๑๐๕ บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

สำเนาฉบับ

คำสั่งกรมสุขภาพจิต
ที่ ๗๗/ ๒๕๕๗

เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปตามระเบียบ ด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่ทางราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบ ข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสุขภาพจิตจึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๑.๑ ผู้อำนวยการสถาบันในสังกัดกรมสุขภาพจิต

๑.๒ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมสุขภาพจิต

ข้อ ๒ การเป็นผู้บังคับบัญชาตามคำสั่งนี้ หมายถึง การบังคับบัญชาพนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานซึ่งตนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหรือโรงพยาบาล

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายพงศ์เกษม ไข่มุกด์)

รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต

รักษาราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต

๕๐ ๑๕
๕๐ ๑๕
๕๐ ๑๕

สำเนาสูรบัญ

คำสั่งกรมสุขภาพจิต

ที่ ๕๖๔ / ๒๕๖๓

เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้อำนวยการสถาบัน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต
ในส่วนการดำเนินการที่เกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ตามคำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๖๑๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ และที่ ๖๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีการมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความถูกต้อง สะดวก มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากขึ้น จึงเห็นควรมีการปรับปรุงคำสั่งดังกล่าวใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข การสรรหาและการเลือกสรร รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๖ และประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การลาออกจากการปฏิบัติงานในระหว่างสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสุขภาพจิตจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. มอบอำนาจในการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/สถาบัน ปฏิบัติราชการแทน

ข้อ ๒. การมอบอำนาจตามข้อ ๑ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

๒.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๒.๒ ดำเนินการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

๒.๓ การจ้างโดยมีคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๒.๔ การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขลาออกจากการปฏิบัติงาน
ในระหว่างสัญญาจ้าง

๒.๕ การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขแต่ละหน่วยบริการ

๒.๖ การเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนพิเศษให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๒.๗ การออกบัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๒.๘ พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ในกรณีขาดคุณสมบัติอันมีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ และขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๓...

ข้อ ๓. การมอบอำนาจตามคำสั่งนี้ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะงานในหน่วยงานที่อยู่
ในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๔. ในการดำเนินการตามคำสั่งนี้ให้ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด โดยเฉพาะให้คำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด
และเพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิก

๕.๑ คำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๖๑๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง มอบอำนาจ
ดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

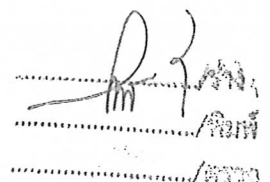
๕.๒ คำสั่งกรมสุขภาพจิตที่ ๖๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗
เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

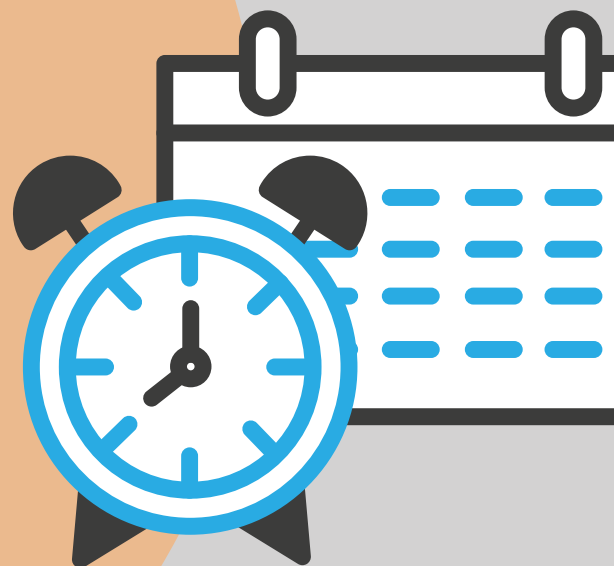
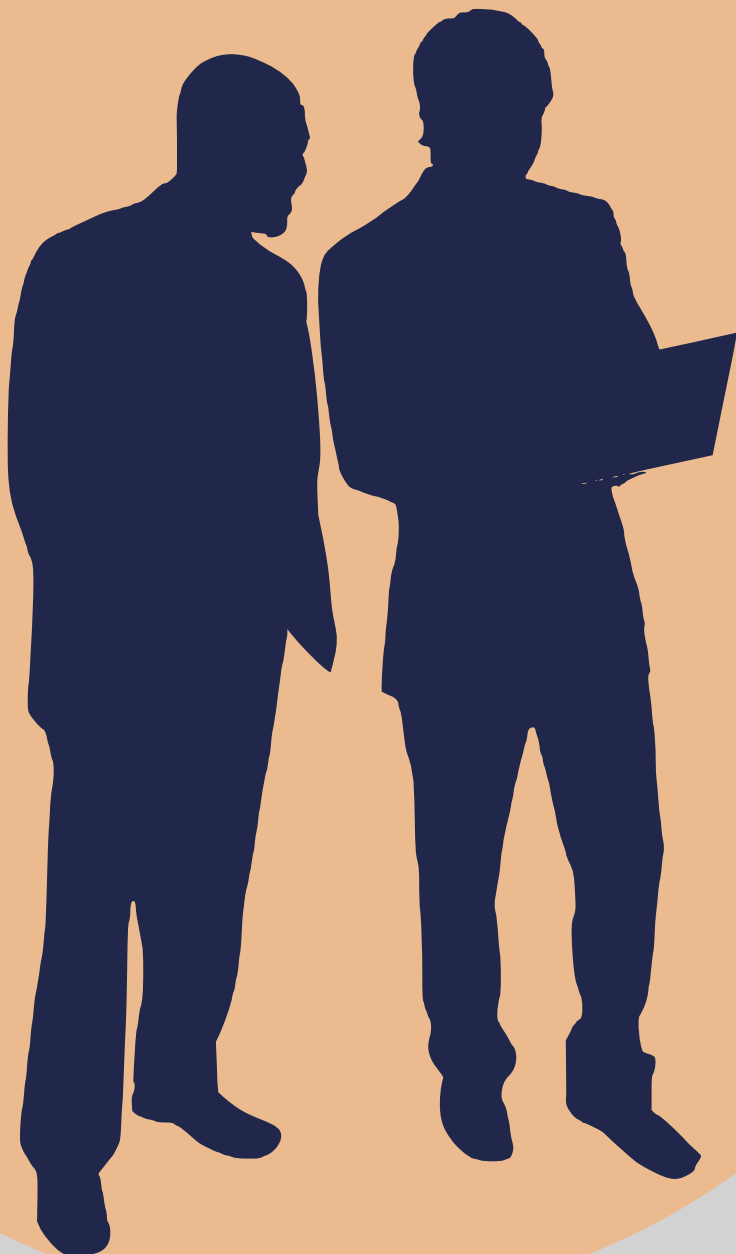

(นายเกียรติภูมิ วงศ์รจิต)
อธิบดีกรมสุขภาพจิต

คู่มือการปฏิบัติงาน

กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน
โดยไม่มีเหตุผลอันควร

โดย
นายเสมอ กาฬภักดี

คู่มือการปฏิบัติงาน
กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน
โดยไม่มีเหตุผลอันควร

จัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี

คำนำ

พนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.) เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ หากละทิ้งหน้าที่ราชการหรือขาดราชการก็มีทั้งที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เดิมให้นำเรื่องเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยของลูกจ้างประจำ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ปรากฏว่ามีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการเป็นจำนวนหลายราย ซึ่งเป็นภาระงานของผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนและลงโทษทางวินัยเป็นอย่างมาก

ผู้เขียนเมื่อครั้งยังรับราชการอยู่ได้รับมอบหมายให้จัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยไม่ได้กำหนดความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ไว้แต่อย่างใด ซึ่งจะต่างกับกรณีของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ต่อมาได้มีระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ แก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๕ (๖) ในเรื่องเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข คือ กรณีการเลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือกรณีขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดยไม่มีเหตุผลอันควร และได้มีหนังสือแจ้งเวียนตามหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ซ้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบดังกล่าว แต่พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องบางคนก็ยังไม่เคยทราบว่ามีเรื่องนี้ หรือทราบแต่ก็ยังไม่เข้าใจและเกิดความสับสนในทางปฏิบัติอยู่

ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงาน จึงได้จัดทำ “คู่มือการปฏิบัติงาน กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร” ขึ้นมา หวังว่าจะเป็นประโยชน์กับทุกท่านบ้างไม่มากนักน้อย

นายเสมอ กาฬภักดี

ผู้จัดทำ

ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

๑. ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง
- (๒) สิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้
- (๓) ตาย
- (๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓
- (๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร
- (๗) ลาออก

๒. หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

สรุปว่า “ด้วยระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความใหม่แทน โดยได้กำหนดให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ “เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร” เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตาม ข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบว่ากระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย อนึ่ง สำหรับหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจในการจ้างและการทำงานสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป เป็นผู้พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเรื่องการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณีดังกล่าว”

๓. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๑ มอบอำนาจในการสั่งการ ... หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ... ให้ผู้ดำรงตำแหน่ง...ดังต่อไปนี้ปฏิบัติราชการแทนในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) ...

(๒) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

ฯ ล ฯ

ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๒.๑) ...

(๒.๒) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๒) (๓) และ (๔)

(๑) ...

ฯ ล ฯ

(๘) พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุด

สัญญาจ้างในกรณีขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ และ ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร

ฯ ล ฯ

๔. แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ แนบท้ายหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ สรุปดังนี้

ข้อ ๑ เมื่อเลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ

ฯ ล ฯ

ข้อ ๒ เมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร

กรณีสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง หากพบว่าการขาดราชการดังกล่าวไม่มีเหตุผลอันควร ให้ส่วนราชการจัดทำหนังสือแจ้งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ และ ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ตัวอย่าง นาย ก.เดินทางไปยังสถานที่ที่บุคคลอื่นไม่สามารถติดต่อได้ แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้ไม่สามารถแจ้งส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ทราบได้ หรือประสบอุบัติเหตุหมดสติ ติดต่อกันเกิน ๗ วัน การขาดราชการเช่นนี้ ไม่อาจถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า นาย ก.ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน (นับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันที่ขาดราชการรวมด้วย) โดยมีเหตุต่าง ๆ เช่น มีปัญหาหนี้สิน หลบหนีเจ้าหนี้ไปทำงานอยู่ที่อื่น มีปัญหาครอบครัว กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขของนาย ก.สิ้นสุดลง

ข้อ ๓ สำหรับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้ดำเนินการเช่นเดียวกันกับข้อ ๑ และ ข้อ ๒

ข้อ ๔ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แแนบท้ายหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๑๐/ว ๑๖๐ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

ฯ ล ฯ

บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดสัญญาจ้าง
แนบท้ายหนังสือ (สสจ./รพศ./รพท./.....).....ที่/..... ลงวันที่พ.ศ.....

ลำดับที่	ชื่อ-ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน	สังกัด/ตำแหน่ง	กลุ่มตาม ลักษณะงาน	ตำแหน่ง เลขที่	ค่าจ้าง (บาท)	สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
๑	ฯ ล ฯ	สสจ..... โรงพยาบาล..... กลุ่มงาน..... งาน.....					
๒	นาย ช..... ๓-๗๒๐๕-๐๐๔๓๔-XX-X	นักเทคนิคการแพทย์	วิชาชีพเฉพาะ	XXXXXXXX	๗,๕๙๐	๓๐ กันยายน ๒๕๖๑	ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

**สรุปขั้นตอนการดำเนินการกรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดย ไม่มีเหตุอันควร**

คำว่า “ขาดราชการ” สำนักงาน ก.พ.เคยตอบข้อหารือ ตามหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๓๗ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ สรุปว่า “ไม่มาทำงานในวันทำการปกติตั้งแต่ ครึ่งวันเป็นต้นไปโดยไม่ได้ยื่นใบลา หรือยื่นใบลาแล้วผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา”

ดังนั้น กรณีมีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน การพิจารณาว่าในการขาดราชการมีเหตุผลอันควร หรือไม่ นั้น มีขั้นตอนดำเนินการ สรุปดังนี้

๑. ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นและหรือผู้รับผิดชอบงานด้านควบคุมเวลาปฏิบัติงานของ หน่วยบริการ มีหนังสือรายงานให้หัวหน้าหน่วยบริการทราบและตรวจสอบข้อเท็จจริง เช่น กรณี โรงพยาบาลชุมชน มี พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ขาดราชการ ติดต่อกันเกิน ๗ วัน ให้หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลและหรือหัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป รายงานให้ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนทราบ หรือกรณีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้รายงานไปให้ สาธารณสุขอำเภอทราบ เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และส่งผลการตรวจสอบไปให้ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็น ต่อไป (กรณีโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลทั่วไป ไม่ต้องรายงานไปยังนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โดยให้พิจารณาหรือ สั่งการหรือให้ความเห็นเองตามที่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข)

๒. หัวหน้าหน่วยบริการ เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุข อำเภอ โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยอาจแต่งตั้งในรูปของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คนเดียว หรือหลายคน เช่น หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป หรือเจ้าหน้าที่อื่น ดำเนินการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงว่าการขาดราชการติดกันเกิน ๗ วัน นั้น เพราะสาเหตุใด และมีเหตุผลอันควรหรือไม่

๓. คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือผู้ได้รับมอบหมาย ดำเนินการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง โดยรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น บันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น เพื่อนร่วมงาน บุคคลในครอบครัว ของผู้ขาดราชการ และเจ้าหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการลาและการลงเวลาปฏิบัติงาน รวมทั้งเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำ รายงานผลการตรวจสอบสรุปว่ามีการขาดราชการตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใดหรือขาดราชการตั้งแต่วันที่ใด และยังไม่กลับมาอีกเลย การขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน นั้น ถ้ามีวันหยุดราชการอยู่ในระหว่าง วันที่ขาดราชการ จะต้องนับวันหยุดราชการหรือหยุดงานรวมเข้าไปด้วยโดยการขาดราชการมีการ ขาดติดต่อกันรวมตั้งแต่ ๗ วันครั้งขึ้นไป และต้องสรุปว่าการขาดราชการติดกันเกิน ๗ วัน นั้น เพราะสาเหตุใด มีเหตุผลอันควร หรือไม่มีเหตุผลอันควร เช่น พบว่ามีการเจ็บป่วย เกิดอุบัติเหตุ

ถูกจับตัวไปเรียกค่าไถ่ ถูกจับและถูกขังคดีอาญาหรือถูกจำคุก กรณีเช่นนี้ถือว่า การขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน นั้น มีเหตุผลอันควร (กรณีที่พบว่าถูกจับและถูกขังคดีอาญาหรือถูกจำคุกหลังจากนั้น อาจจะต้องมีการสั่งพักราชการหรือดำเนินการทางวินัยต่อไป) หรือกรณีพบว่ามีสาเหตุอื่น เช่น มีปัญหาหนี้สิน หลบหนีเจ้าหนี้ ไปทำงานอยู่ที่อื่น มีปัญหาครอบครัว เบื่อหน่ายทำงาน กรณีเช่นนี้ถือว่า การขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน นั้น ไม่มีเหตุผลอันควรและเป็นผลให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขของผู้นั้นสิ้นสุดลง จากนั้นให้ทำรายงานผลการตรวจสอบพร้อมความเห็นไปให้หัวหน้าหน่วยบริการทราบและพิจารณาหรือสั่งการ หรือพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป เช่น ส่งเรื่องไปให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้รับมอบอำนาจพิจารณาหรือสั่งการ (หัวหน้าส่วนราชการ หมายถึง อธิบดีกรมต่างๆ หรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขกรณีของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปัจจุบันส่วนราชการที่ยังไม่มีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข คือ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)

สำหรับหน่วยบริการสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปัจจุบันได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ข้อ ๒ (๒.๒) (๘) มอบอำนาจให้กับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด (กรณี พกส.ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด) และผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป **เป็นผู้พิจารณาหรือสั่งการ หรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณีขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดยไม่มีเหตุผลอันควร** สำหรับกรณีอื่นๆ ขึ้นอยู่ว่าอธิบดีได้มีการมอบอำนาจในเรื่องดังกล่าวให้กับหัวหน้าหน่วยบริการระดับต่างๆ ในสังกัดหรือไม่

๔. หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้รับมอบอำนาจ พิจารณาหรือสั่งการ หรือให้ความเห็น หากเห็นว่าเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และเป็นผลให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามนัยข้อ ข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ให้มีหนังสือแจ้งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้นทราบ โดยอาจแจ้งให้ทราบโดยตรง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือแจ้งโดยวิธีอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

๕. กรณีผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีเป็นผู้พิจารณาหรือสั่งการในเรื่องดังกล่าว ตามข้อ ๔ ให้รายงานไปให้อธิบดีทราบ สำหรับกรณีหน่วยบริการของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป รายงานไปให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขทราบ ตามตัวอย่างแบบฟอร์มแนบท้ายหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ลงทะเบียนประวัติบุคคลของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข และเพื่อจะได้ทราบว่าตำแหน่งนั้นได้ว่างลงแล้วเพื่อจะได้สรรหาบุคคลอื่นมาปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวในโอกาสต่อไป

ตัวอย่างเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วันโดย ไม่มีเหตุผลอันควร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

ที่.....วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานการขาดราชการเกิน ๗ วัน ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรณีบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล.....(หัวหน้าหน่วยบริการและผู้สั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง).....

ด้วยบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัด
กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล...(รพช.)..... ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑
กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย และได้ให้นายชอบ ระเบียบดี หัวหน้างาน
ยานพาหนะไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัวของบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ที่ต่างจังหวัดแล้วก็ไม่พบแต่อย่างใด ดังนั้น
เห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

เก่ง ชัยนึ่ง

(นายเก่ง ชัยนึ่ง)

หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

คำสั่ง.....(สสอ...../สสจ./รพ. ...)
ที่...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ด้วย นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย เลขประจำตัวประชาชน.....พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดกลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล...(ชุมชน).....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่
ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย หัวหน้ากลุ่มงาน
บริหารทั่วไป รายงานว่าได้ให้หัวหน้ายานพาหนะไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัวของบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ที่ต่างจังหวัด
แล้ว ก็ไม่พบแต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๘๘๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม
๒๕๕๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวว่าการขาดราชการติดกัน
เกิน ๗ วัน ของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย นั้น เพราะสาเหตุใด และมีเหตุผลอันควรหรือไม่ โดยคณะกรรมการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	ประธานกรรมการ
๒. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการ
๓. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงรีบดำเนินการตรวจสอบให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอ
สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความเห็น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.
(ลงชื่อ)
(ชื่อผู้สั่ง.....)
(ตำแหน่ง.....)

- หมายเหตุ** ๑. กรณี พกส.ของหน่วยบริการในสังกัดกรม ให้ดูว่ามีคำสั่งจากอธิบดีให้หัวหน้าส่วนราชการหรือ
หัวหน้าหน่วยบริการ เป็นผู้บังคับบัญชาของ พกส.หรือไม่
๒. กรณี พกส.ของหน่วยบริการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เช่น รพสต./สอ./
สสอ./สสจ./รพช./รพศ./รพท. ให้ระบุคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๘๘๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙
พฤษภาคม ๒๕๕๙

ตัวอย่างแบบบันทึกถ้อยคำ

บันทึกที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....
อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
อยู่บ้านเลขที่.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง.....ที่.....
ลงวันที่.....ตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)ผู้ให้ถ้อยคำ

(ลงชื่อ)ประธานกรรมการ/กรรมการ

[illegible]

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ข้อมูล
(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ
(ลงชื่อ).....กรรมการ
(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

ตัวอย่างการเขียนรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

ที่.....วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล.....(ผู้ที่สั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง).....

ตามคำสั่งโรงพยาบาล..... ที่ /..... ลงวันที่ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดกลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล....(ชุมชน).....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไปรายงานว่าได้ให้หัวหน้างานยานพาหนะ ไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัวของบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ที่ต่างจังหวัดแล้วก็ไม่พบแต่อย่างใด โดยให้ดำเนินการตรวจสอบและมีความเห็นในเรื่องดังกล่าวว่าการขาดราชการติดกันเกิน ๗ วัน ของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย เพราะสาเหตุใดและมีเหตุผลอันควรหรือไม่ นั้น

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการโดยสอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวบรวมเอกสารหลักฐานแล้ว ดังนี้

๑. ผู้ขาดราชการ

นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ให้ถ้อยว่า..... /หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ/หรือไม่พบตัว/หรือได้ส่งหนังสือลงทะเบียนตอบรับเชิญมาให้ถ้อยคำและมีคนรับหนังสือแล้วแต่นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ไม่ได้มาให้ถ้อยคำ.....(ให้ระบุนายละเอียดในข้อนี้ไว้ด้วยว่าได้มาให้ถ้อยคำหรือไม่ อย่างไร).....

๒. พยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๑) นางขັນ งานมาก ให้ถ้อยคำว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล.....และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ยังไม่มีครอบครัว มาทำงานได้ประมาณ ๔ ปี นิยตีสภาพเรียบร้อย มีหน้าที่ขับรถยนต์ ที่ทำงานของตนอยู่ติดกับบ้านยานพาหนะ ตนเป็นเพื่อนสนิทของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย เมื่อประมาณ ๑ ปี ที่ผ่านมา ตนสังเกตเห็นว่านายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย มักเหม่อลอย สอบถามก็บอกว่าไม่ค่อยสบาย ปวดศีรษะ และเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ ตนพบว่านายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป คือ เวลามาทำงานก็มีกลิ่นสุราติดตัวเสมอ บางครั้งก็นั่งใจลอย สอบถามแล้วได้ความว่านายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย รักใคร่ชอบพอกับนางสาวสวย งามมาก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ซึ่งเป็นน้องภรรยาของนายชอบ ระเบียบดี หัวหน้างานยานพาหนะ ต่อมานางสาวสวย งามมาก ไปมีคนรักใหม่เป็นนายตำรวจที่เพิ่งย้ายมาใหม่ ทำให้นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย กลุ่มใจและไปดื่มสุราทุกวัน นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย มาลงชื่อทำงานทุกวันจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ และในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย มาที่ทำงานแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานและไม่ได้มาทำงานและเห็นร่องไห้เมาสุราและส่งเสียงโวยวาย ตะโกนเสียงดังว่า “ผู้หญิงสองใจ ผู้หญิงหลอกหลวง” นายชอบ ระเบียบดี

ซึ่งเป็นหัวหน้างานยานพาหนะและเป็นหัวหน้าของนายบุญทิ้ง ที่ไปเลย ได้ยินเสียงดังกล่าวจึงออกมาจากห้องทำงานและพูดว่าให้หยุดไว้อย่างไรก็ได้ เพราะรบกวนคนอื่นเขา คุณยังหนุ่มยังแน่นอยู่ ผู้หญิงในโลกนี้ไม่มีคนเดียวหรอก หาใหม่เมื่อไรก็ได้ นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย ก็พูดตะคอกเสียงดังตอบไปว่า “มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกูหรือก มึงก็เสียดายเหมือนกันแหละ มึงก็หวังกรรมน้องเมียเหมือนกัน ” หลังจากนั้นนายชอบระเบียบดี ก็โมโหเดินเข้าห้องทำงานไป จากนั้นเวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น.นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย ได้ขับรถยนต์ออกไปจากโรงพยาบาลและไม่กลับมาทำงานอีกเลยจนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ วันที่ให้ถ้อยคำ) ตนเคยถามเรื่องส่วนตัวของนายบุญทิ้ง ที่ประจำ ทราบว่านายบุญทิ้ง ที่ประจำ ได้นำดอกกุหลาบไปให้กับนางสาวสวย งามมาก แต่นางสาวสวย งามมาก ก็โยนดอกกุหลาบทิ้งลงถังขยะและบอกว่าจะแต่งงานกับนายร้อยตำรวจคนรักใหม่ในต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ นายบุญทิ้ง ที่ประจำ จึงเสียใจและไปดื่มเหล้าทุกวัน นอกจากนี้ ตนทราบว่า นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย มีปัญหาเรื่องนี้สินอีกด้วยโดยยืมเงินเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลจำนวนหลายคน รวมทั้งตนด้วยโดยยืมตนไปหลายครั้งรวมประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท และยังยืมเงินจากเจ้าหน้าที่เงินกู้ยืมระบบอีกด้วย พร้อมนี้ตนขอมอบสำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ และตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้กับคณะกรรมการสอบสวน

(๒) นายชอบ ระเบียบดี ให้ถ้อยคำว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบงานยานพาหนะของโรงพยาบาล..... และเป็นผู้บังคับบัญชาของนายบุญทิ้ง ที่ไปเลย นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย เป็นคนโสดมาทำงานที่โรงพยาบาล...ได้ประมาณ ๔ ปี รับผิดชอบในการขับรถยนต์ ปกติเป็นคนขยันทำงานและนิสัยสุภาพเรียบร้อย นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย รักชอบพอกับนางสาวสวย งามมาก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการซึ่งเป็นน้องภรรยาของตน และเมื่อประมาณ ๑ ปี ที่ผ่านมาได้ตำรวจย้ายมาใหม่มาคบอยู่กับนางสาวสวย งามมาก และจะแต่งงานกันในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ นายบุญทิ้ง ที่ประจำ มาทำงานทุกวัน เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้ที่ทำงานแต่ไม่ได้ทำงาน เพราะเมาสุรา เออะไว้อย่างไร ร้องตะโกนเสียงดังลั่นห้องทำงาน ซึ่งขณะนั้น นางขยัน งามมาก ก็อยู่ในเหตุการณ์ด้วย นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย พูดว่า “ผู้หญิงสองใจ ผู้หญิงหลอกหลวง” ตนได้ออกมาจากห้องทำงานส่วนตัวและบอกให้นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย หยุดไว้อย่างไรรบกวนผู้อื่น และบอกไปว่า “คุณยังหนุ่มยังแน่นอยู่ ผู้หญิงในโลกนี้ไม่มีคนเดียวหรอก หาใหม่เมื่อไรก็ได้” นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย ก็พูดตะคอกเสียงดังและด่ากลับว่า “มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกูหรือก มึงก็เสียดายเหมือนกันแหละ มึงก็หวังกรรมน้องเมียเหมือนกัน ” หลังจากนั้นตนก็เดินกลับเข้าไปทำงานต่อ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น.ตนเห็นนายบุญทิ้ง ที่ไปเลย ขับรถยนต์ออกไปจากโรงพยาบาลและไม่กลับมาทำงานอีกเลยจนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ วันที่ให้ถ้อยคำ) เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป ได้ให้ตนไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัวของบุญทิ้ง ที่ไปเลย ที่ต่างจังหวัด ก็ไม่พบตัวแต่อย่างใด พบแต่นางแ ก่ อยู่นาน มารดาของนายบุญทิ้ง ที่ไปเลย เล่าให้ฟังว่าเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตอนเช้า นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย ได้กลับมาที่บ้านและบอกว่ามีปัญหาเรื่องนี้สินกู้ยืมเงินเพื่อนร่วมงานและเจ้าหน้าที่นอกระบบรวมแล้วประมาณ ๕ แสนบาท ต้องหลบหน้าเจ้าหน้าที่มาทวงเงินทุกวันมีความเครียด หดหู่กำลังใจในการทำงานเพราะอกหัก คนรักกำลังจะแต่งงานต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ จากนั้นในตอนเย็นของวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้ออกจากบ้านไปบอกว่าจะไปปฏิบัติธรรมที่วัดทางภาคอีสาน นอกจากนี้ตนทราบว่านายบุญทิ้ง ที่ไปเลย มีปัญหาเรื่องนี้สินอีกด้วยโดยยืมเงินเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลจำนวนหลายคน รวมทั้งตนด้วยโดยยืมเงินตนไปหลายครั้งรวมประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท และยังยืมเงินจากเจ้าหน้าที่เงินกู้ยืมระบบอีกด้วย

(๓) นางแ ก่ อยู่นาน ให้ถ้อยคำว่า ตนเป็นมารดาของนายบุญทิ้ง ที่ไปเลย นายบุญทิ้ง ที่ไปเลย เป็นคนโสดได้ไปมาทำงานเป็นพนักงานขับรถยนต์อยู่ที่โรงพยาบาล...ได้ประมาณ ๔ ปี ตนทราบว่านายบุญทิ้ง ที่ไปเลย รักชอบพอกับนางสาวสวย งามมาก ทำงานเป็นพยาบาลอยู่ที่เดียวกันและเป็นน้อง

ภรรยาของนายชอบ ระเบียบดี หัวหน้าของบุตรชาย นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย เคยพานางสาวสวย งามมาก มาที่บ้านและแนะนำให้รู้จัก ปกตินายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ไม่ค่อยได้กลับมาบ้านที่ตนพักอาศัยอยู่ เพราะอยู่ไกล และอยู่คนละจังหวัดกัน เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตอนเช้านายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ได้กลับมาที่บ้านและ บอกว่ามีปัญหาหนี้สินกู้ยืมเงินเพื่อนร่วมงานและเจ้าหนี้ในระบบ รวมแล้วประมาณ ๕ แสนบาท ต้องหลบ หน้าเจ้าหนี้ที่มาทวงเงินทุกวันทำให้มีความเครียดมาก และหมดกำลังใจในการทำงานเพราะออกหักคนรักกำลัง จะแต่งงานต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ จากนั้นในตอนเย็นของวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ได้ออกจากบ้านไปบอกว่าจะไปถือศีลปฏิบัติธรรมที่วัดทางภาคอีสาน ต่อมาในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ นายชอบ ระเบียบดี หัวหน้าของบุตรชาย ได้มาพบตนที่บ้านและสอบถามหาบุตรชาย ซึ่งตนก็ได้เล่าเรื่อง ต่างๆที่บุตรชายเล่าให้ฟังกล่าวให้นายชอบ ระเบียบดี ทราบ จากนั้นนายชอบ ระเบียบดี ก็เดินทางกลับไป ต่อมาวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ นายชอบ ระเบียบดี โทรศัพทมาบอกว่าถือศีลและปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัด หนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี สบายใจเมื่อใดก็จะกลับบ้าน และจะไปหางานใหม่ทำที่กรุงเทพฯ

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ และตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งไม่ปรากฏลายมือชื่อของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ ลงชื่อในบัญชี ลงชื่อปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แต่อย่างไร

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ของนายเก่ง ขยันยิ่ง หัวหน้ากลุ่มงาน บริหารทั่วไป โรงพยาบาล.....รายงานเหตุการณ์ว่านายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต ่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และยังไม่ได้กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย และได้ให้หัวหน้ายานพาหนะ ไปติดตามที่บ้านพักส่วนตัวของบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ที่ต่างจังหวัดแล้ว ก็ไม่พบแต่อย่างใด

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้พิจารณาพยานหลักฐานแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดกลุ่มงานบริหาร ทั่วไป โรงพยาบาล.....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ วันที่จัดทำรายงาน) โดยมีสาเหตุมาจากมีปัญหาหนี้สินโดยกู้ยืมเงินเพื่อน ร่วมงานและเจ้าหนี้ในระบบ ต้องหลบหน้าเจ้าหนี้ที่มาทวงเงินทุกวัน รวมทั้งมีความเครียดและหมดกำลังใจ ในการทำงานเพราะว่าคนรักกำลังจะแต่งงานกับคนอื่น ทั้งนี้ มารดาของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ให้ข้อมูลว่า บุตรชายได้ไปถือศีลและปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี สบายใจเมื่อใดก็จะกลับบ้าน และจะไปหางานใหม่ทำที่กรุงเทพฯ

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ ดังกล่าว เป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และเป็นผลให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวง สาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามนัยข้อ ข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวง สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เห็นควรรายงานเรื่องนี้ไปให้นายแพทย์สาธารณสุข จังหวัด....พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็น ตามหน้าที่และอำนาจ ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒ (๒.๒) (๘) ต่อไป

จึงขอเสนอสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ) กรรมการ

(ลงชื่อ) กรรมการและเลขานุการ

ตัวอย่างหนังสือรายงานไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งการหรือมีความเห็น

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงพยาบาล.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

ที่.....วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขขาดราชการ

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด.....(ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งการหรือมีความเห็น).....

ด้วยนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดกลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล.....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย และโรงพยาบาล.....ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วได้ความว่านายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ วันที่รายงาน) โดยมีสาเหตุมาจากมีปัญหาหนี้สินโดยกู้ยืมเงินเพื่อนร่วมงานและเจ้าหน้าที่นอกระบบ ต้องหลบหน้าเจ้าหน้าที่มาทวงเงินทุกวัน รวมทั้งมีความเครียด และหมดกำลังใจในการทำงาน เพราะวาคนรักกำลังจะแต่งงานกับคนอื่น ทั้งนี้ มารดาของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ให้ข้อมูลว่าบุตรชายได้ไปถือศีลและปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี สบายใจเมื่อใดก็จะกลับบ้าน และจะไปหางานใหม่ทำที่กรุงเทพฯ

โรงพยาบาล.....เห็นว่าพฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ดังกล่าว เป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และเป็นผลให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงตามนัยข้อ ข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น จึงขอรายงานเรื่องนี้มาให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด....พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็น ตามหน้าที่และอำนาจตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒ (๒.๒) (๘) ต่อไป รายละเอียดตามรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้บุคคลดังกล่าวและโรงพยาบาล....ทราบ ต่อไปด้วย

สมชาย รักดี

(นายสมชาย รักดี)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล.....

ตัวอย่างคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดสัญญาจ้าง

คำสั่ง..... สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด...../ โรงพยาบาล.....(รพท./รพศ.).....

ที่...../.....)

เรื่อง ให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ด้วยนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย เลขประจำตัวประชาชน..... พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดกลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล.....ตำแหน่งเลขที่..... อัตราค่าจ้าง.....บาท ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย โดยมีสาเหตุมาจากมีปัญหานี้สินโดยได้กู้ยืมเงินเพื่อนร่วมงานและเจ้านั้นนอกระบบ ต้องหลบหน้าเจ้านี้ที่มาทวงเงินทุกวัน รวมทั้งมีความเครียด และหมดกำลังใจในการทำงาน เพราะว่าคนรักกำลังจะแต่งงานกับคนอื่น ทั้งนี้ มารดาของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ให้ข้อมูลว่าบุตรชายได้ไปถือศีลและปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี สบายใจเมื่อใดก็จะกลับบ้าน และจะไปหางานใหม่ทำที่กรุงเทพฯ พฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย ดังกล่าว เป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร

อาศัยอำนาจตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒ (๒.๒) (๘) จึงให้นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามนัยข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย มีสิทธิร้องทุกข์คำสั่งนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๙ ข้อ ๒๔ ถึงข้อ ๓๔ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันขาดราชการ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

หมายเหตุ ๑. กรณีที่เป็นคำสั่งของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ซึ่งเป็นการใช้อำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามคำสั่งมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน (คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓) จึงต้องร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๒. กรณีที่เป็นคำสั่งของอธิบดีหรือผู้รับมอบอำนาจ ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตัวอย่างหนังสือแจ้งการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดสัญญาจ้าง

(ครุฑ)

ที่

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.../โรงพยาบาล.....
.....(ส่วนราชการ).....

วัน..... เดือนปี

เรื่อง แจ้งการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน นายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายบุญทิ้ง ทิ้งไปเลย พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์
สังกัดกลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล..... สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย ซึ่งเป็นการขาดราชการ
ติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และได้สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามนัยข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวง
สาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดตามสำเนา
คำสั่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อ).....)

(ตำแหน่ง).....

(กลุ่มงานเจ้าของเรื่อง)

โทร.

โทรสาร

ตัวอย่างหนังสือรายงานการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดสัญญาจ้าง

(ครุฑ)

ที่

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.../โรงพยาบาล.....
.....(ส่วนราชการ).....

วัน..... เดือนปี

เรื่อง รายงานการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรณีนายบุญทิ้ง ทั้งไปเลย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดสัญญาจ้างจำนวน ๑ฉบับ
๒. สำเนาคำสั่ง..... ที่...../.....ลงวันที่ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนายบุญทิ้ง ทั้งไปเลย พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์
สังกัดกลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาล..... สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.....ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย ซึ่งเป็นการขาดราชการ
ติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร และได้สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามนัยข้อ ๒๕ (๖) ของระเบียบกระทรวง
สาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดตามสำเนา
เอกสารที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อ).....)

(ตำแหน่ง).....

(กลุ่มงานเจ้าของเรื่อง)

โทร.

โทรสาร

บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดสัญญาจ้าง
แนบท้ายหนังสือ (สสจ./รพศ./รพท./).....ที่/..... ลงวันที่พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ -ชื่อสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน	สังกัด/ตำแหน่ง	กลุ่มตาม ลักษณะ งาน	ตำแหน่งเลขที่	ค่าจ้าง (บาท)	สิ้นสุดสัญญาจ้างตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
๑	นายบุญทิ้ง หึงไปเลย ๓-๗๒๐๕-๐๐๔๓๔- XX-X	สสจ..... โรงพยาบาล..... กลุ่มงาน..... งาน..... พนักงาน ขับรถยนต์		xxxxxxxx	xxxx	๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔	ขาดราชการ ติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดย ไม่มีเหตุผล อันควร

ภาคผนวก

๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๒๒๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘.๒/ป ๓๗๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมราชทัณฑ์ทหารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ รวม ๓ ข้อ และสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๒ ตอบข้อทหารือของกรมราชทัณฑ์บางส่วน คงเหลือแต่ข้อทหารือในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดราชการและการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

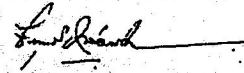
ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาในส่วนที่ยังค้างอยู่ที่ว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่คำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมาอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าอาหารทำการล่วงเวลา แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการอันมีผลให้ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือไม่ แล้วเห็นว่าโดยที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น การที่จะถือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดราชการ จึงต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด สำหรับเรื่องที่กรมราชทัณฑ์ทหารือนี้ เป็นกรณีที่ข้าราชการไม่มาอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มิใช่กรณีที่ข้าราชการไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่ถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการ ส่วนเรื่องการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีซึ่งผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาสั่งเลื่อนให้ได้ หรือไม่ ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

สำหรับปัญหาที่ว่า ในกรณีที่ในวันทำการตามปกติ ข้าราชการจะต้องละทิ้งหน้าที่ราชการไปอย่างน้อยเป็นเวลาเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นการขาดราชการ นั้น ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๑๐ ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ข้าราชการลาหยุดราชการครั้งวันได้ โดยการ

ลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ ดังนั้นข้าราชการ
จะต้องไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตั้งแต่ครึ่งวันขึ้นไปโดยไม่ขึ้นใบลา หรือขึ้นใบลาแล้วแต่ผู้บังคับ
บัญชาไม่อนุญาตให้ลา จึงจะถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๔๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๔๑๔๕๗๓

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงรูปแบบจ้างงานเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับนโยบายในการแก้ไขปัญหาความขาดแคลนอัตรากำลังคนที่เป็นภารกิจสำหรับการปฏิบัติงานของกระทรวงสาธารณสุข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมาย และนโยบายกำลังคนภาครัฐในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรียกโดยย่อว่า “กพส.”

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง กรม หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

“หน่วยบริการ” หมายความว่า หน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยให้หมายรวมถึงสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีรายได้จากการผลิต ศึกษา ฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุข

“การสาธารณสุข” หมายความว่า การบริหารด้านสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การรักษาพยาบาล การควบคุมและป้องกันโรค การศึกษาวิจัยค้นคว้า การชันสูตรและการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ตลอดจนการผลิต ศึกษา ฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุข

“เงินรายได้ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข” หมายความว่า เงินบำรุงตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือเงินรายรับอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

“พนักงานกระทรวงสาธารณสุข” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างและได้รับเงินค่าจ้างจากเงินรายได้ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบนี้

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ บรรดา...

ข้อ ๔ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องใดมีกำหนดไว้แล้ว โดยเฉพาะในระเบียบนี้ หรือตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือเป็นกรณีที่ กพส. ประกาศกำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มตามลักษณะงานใด ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการในบางเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ในกรณีที่ กพส. เห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการตามวรรคหนึ่งเพื่อกำหนดเป็นมาตรฐานทั่วไปให้หน่วยบริการปฏิบัติ

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

พนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๖ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขมีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ได้แก่ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเป็นงานประจำ ซึ่งเป็นการกิจหลักและภารกิจสนับสนุนทั่วไปของหน่วยบริการในด้านงานเทคนิค งานบริการ งานบริหารทั่วไป งานวิชาชีพเฉพาะ

(๒) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ ได้แก่ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญสูงมากเป็นพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานในเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นเฉพาะเรื่องของหน่วยบริการ หรือมีความจำเป็นต้องใช้บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าว และไม่สามารถหาผู้ปฏิบัติที่เหมาะสมในหน่วยบริการได้

ข้อ ๗ ในการกำหนดตำแหน่งของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้กำหนดตำแหน่งโดยจำแนกเป็น ๓ กลุ่มตามลักษณะงาน ดังนี้

(๑) กลุ่มเทคนิค บริการ และบริหารทั่วไป

(๒) กลุ่มวิชาชีพเฉพาะหรือกลุ่มที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพ

(๓) กลุ่มเชี่ยวชาญ

ในแต่ละกลุ่มตามวรรคหนึ่ง กพส. อาจกำหนดให้มีกลุ่มย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้

การกำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขประเภทใดมีตำแหน่งในกลุ่มใด และการกำหนดลักษณะงานและคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม ให้เป็นไปตามประกาศของ กพส.

ข้อ ๘ ผู้ซึ่ง...

ข้อ ๘ ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๘) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๙) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ในประกาศการสรรหา หรือการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็นหรือเหมาะสมกับการกิจของส่วนราชการนั้น

ความใน (๑) ไม่ให้ใช้บังคับกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขชาวต่างประเทศ ซึ่งส่วนราชการจำเป็นต้องจ้างตามข้อผูกพันหรือตามความจำเป็นในการกิจของส่วนราชการ

ในกรณีที่เห็นสมควร กพส. อาจประกาศกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้น หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติของส่วนราชการในการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ การจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้จ้างได้ตามกรอบอัตรากำลัง โดยคำนึงถึงภารกิจ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิบัติราชการของหน่วยบริการ และต้องไม่กระทบต่อการให้บริการสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจาก กพส.

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การแต่งกายและเครื่องแบบปกติ ให้เป็นไปตามประกาศของ กพส. สำหรับเครื่องแบบพิธีการ ให้เป็นชุดสากลนิยม

ข้อ ๑๒ บัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นไปตามประกาศของ กพส.

ข้อ ๑๓ วัน เวลา ทำงาน ให้เป็นไปตามที่หน่วยบริการกำหนด โดยเทียบเคียงกับลักษณะงานของตำแหน่งข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

หมวด ๒ คณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง-
สาธารณสุขเป็นประธาน รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน และอธิบดีหรือ
หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการที่เป็นผู้แทนที่แต่งตั้งโดยปลัดกระทรวง-
สาธารณสุขอีกจำนวนเจ็ดคนจาก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหาร ด้านกฎหมาย และด้านยุทธศาสตร์ ผู้ตรวจราชการ
กระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป พนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข และหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านบริหารงานบุคคลระดับกระทรวงเป็นกรรมการ
และเลขานุการ กพส. โดยตำแหน่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
การสรรหาและการเลือกสรร รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง
 - (๒) กำหนดลักษณะงานและคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
 - (๓) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานกระทรวงสาธารณสุขของหน่วยบริการ
ต่าง ๆ
 - (๔) กำหนดอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของพนักงานกระทรวง-
สาธารณสุข
 - (๕) กำหนดรูปแบบสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
 - (๖) กำหนดแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
 - (๗) วิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้ โดยสามารถมอบ
อำนาจให้คณะอนุกรรมการดำเนินการต่อไปได้ตามความเหมาะสม
 - (๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการใดแทนได้
 - (๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือกฎหมายอื่น
- การประชุมของ กพส. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม
- ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่
ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานแทน
- การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
- การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการ รวมทั้งการประชุมของ
คณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ กพส.กำหนด
- ให้กลุ่มบริหารงานบุคคลเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่มาจากการแต่งตั้งให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินหนึ่งวาระ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตามวรรคหนึ่งให้พ้นจากตำแหน่งในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานคณะกรรมการให้ออก โดยมีมติของคณะกรรมการให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

หมวด ๓

ระบบการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ การจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขและการทำสัญญาจ้าง ให้ส่วนราชการ เป็นผู้ว่าจ้าง โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นหลัก พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอาจย้ายไปปฏิบัติงานในหน่วยบริการอื่นในส่วนราชการเดียวกัน โดยได้รับความยินยอมของส่วนราชการคู่สัญญา ทั้งนี้ ให้ถือว่าสัญญาจ้างเดิมยังมีผลใช้บังคับ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๑๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่มีตำแหน่งและลักษณะงานเช่นเดียวกับข้าราชการ อาจได้รับการแต่งตั้งจากส่วนราชการให้เป็นผู้บังคับบัญชาหรือทำหน้าที่ทำนองเดียวกับข้าราชการได้ ทั้งนี้ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับการแต่งตั้งจะมีอำนาจหน้าที่ใดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๔

ค่าจ้างและสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๙ ให้นำบัญชีเงินเดือนข้าราชการหรือบัญชีค่าจ้างลูกจ้างประจำมาใช้กำหนดเป็นบัญชีค่าจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขโดยอนุโลมตามลักษณะงานที่จ้าง ทั้งนี้ กพส. อาจกำหนดเงินเพิ่มอีกเพื่อเป็นเงินค่าจ้างแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขโดยให้เป็นไปตามที่ กพส. กำหนด

ให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้รับการเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนกรณีค่าจ้างเต็มอัตราตามผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในวันที่ ๑ ตุลาคม ทั้งนี้ คุณสมบัติของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่จะได้รับเงินเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนตามที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๒๐ พนักงาน...

ข้อ ๒๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ พื้นที่ทุรกันดาร พื้นที่พิเศษและขาดแคลนอัตรากำลังคน และเงินเพิ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ค่าจ้างก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๒๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขตำแหน่งใดอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิเกี่ยวกับการลาประเภทต่าง ๆ
- (๒) สิทธิในการได้รับค่าจ้างระหว่างลา
- (๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลางาน
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- (๕) ค่าเบี้ยประชุม
- (๖) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
- (๗) สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
- (๘) สิทธิอื่น ๆ ที่ กพส.กำหนด

หลักเกณฑ์การได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กพส. ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๒ การพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญา และการชดใช้เงินกรณีรับทุนลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และต้องเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะใช้สิทธิลาศึกษาต่อได้

หมวด ๕

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๓ ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้หน่วยบริการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ให้นำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้าง

(ข) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง

(๒) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษให้กระทำในกรณีการประเมินผลสำเร็จของงานตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง หรือเพื่อต่อสัญญาจ้าง

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้าง และต่อสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นไปตามที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๒๔ พนักงาน...

ข้อ ๒๔ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓ (๑) ข ให้ถือว่าสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้นสิ้นสุดลง โดยให้หน่วยบริการแจ้งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้น

หมวด ๖ การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง
- (๒) อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้
- (๓) ตาย
- (๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓
- (๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงินของหน่วยบริการ)
- (๗) ลาออก

ข้อ ๒๖ ในระหว่างการจ้าง พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการปฏิบัติงาน ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าหน่วยบริการตามหลักเกณฑ์ที่ กพส. ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ส่วนราชการอาจมอบหมายให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญาจ้างได้ โดยไม่มีเหตุให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอ้างขอเลิกสัญญาจ้างหรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการนี้ส่วนราชการอาจกำหนดให้ค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่นจากการส่งไปปฏิบัติงานดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นจากการเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขแล้ว หากในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในระหว่างที่เป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการหรือหน่วยบริการ ให้บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย ในการนี้ส่วนราชการหรือหน่วยบริการอาจหักค่าจ้างหรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นจะได้รับจากส่วนราชการไว้ เพื่อชำระค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ หน่วยบริการที่มีการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งที่มีลักษณะงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบที่สอดคล้องเหมือนกับตำแหน่งงานพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้แต่งตั้งคณะกรรมการของหน่วยบริการเพื่อดำเนินการประเมินลูกจ้างชั่วคราวเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้ประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะของบุคคลที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน ประกอบกับผลการปฏิบัติงานประจำปี ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

การกำหนดจำนวนพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามประเภทและกลุ่ม ให้ส่วนราชการหรือหน่วยบริการวิเคราะห์ภาระงานและพิจารณาการใช้กำลังคนในภาพรวมทุกประเภท (ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ จ้างเหมาบริการ) เพื่อจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ๔ ปี เสนอ กพส. เห็นชอบภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

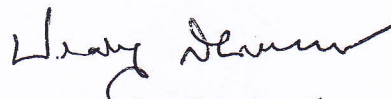
ข้อ ๓๐ หน่วยบริการที่มีการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งที่มีลักษณะงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบที่สอดคล้องเหมือนกับตำแหน่งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข อาจได้รับการปรับเงินค่าจ้างตามประสบการณ์ โดยให้ได้รับการปรับค่าจ้างเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อทุกประสบการณ์ ๒ ปี แต่สูงสุดไม่เกิน ๕ ช่วง (๑๐ ปี)

ข้อ ๓๑ ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามข้อ ๒๑ (๖) ในระเบียบนี้ ภายในหนึ่งปี นับจากวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นการชั่วคราว ให้นำข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างประจำมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการตามวรรคแรกมีวาระหนึ่งปี และมีหน้าที่จัดทำร่างข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้มีผลบังคับใช้ภายใน ๒ ปี นับจากวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๒ ให้กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นการชั่วคราว โดยมีคณะกรรมการไม่เกิน ๑๒ ท่าน โดยมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายประดิษฐ์ สินธวันรงค์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งต้องมีอายุครบหกสิบปี ทำให้การสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขไม่พร้อมกัน และเกิดปัญหาในการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้แก้ไขเป็นสิ้นสุดสัญญาเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

“ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

(๒) สิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะ

ต้องห้ามตามระเบียบนี้

(๓) ตาย

(๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓

(๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงิน

ของหน่วยบริการ)

(๗) ลาออก”

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

๒๕:๖๗๖

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๗๘

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๔ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน อธิบดีทุกกรม/ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข/ ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/ นายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัด/ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป/ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง/
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์กองบริหารทรัพยากรบุคคล
https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กองบริหารทรัพยากรบุคคล
โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑-๒
โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ การพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญา และการขอใช้เงินกรณีรับทุนการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขลาไปศึกษาในประเทศ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะใช้สิทธิลาศึกษาต่อได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ (๖) เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร”

ข้อ ๖ การกระทำใดๆ ที่ได้ปฏิบัติและเป็นไปตามความในข้อ ๑๐ และข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

๕๙:๓๓๖.๕

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๑๐/ว ๑๖๐

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน อธิบดีทุกกรม /ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข /สาธารณสุขนิเทศก์ /นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ /โรงพยาบาลทั่วไป /ผู้อำนวยการสำนักและหน่วยงานในสังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข /ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบ
กระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๕
ได้กำหนดให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง เมื่อครบกำหนดตามสัญญาจ้าง อายุครบหกสิบปี
หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบ ตาย ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน
ตามข้อ ๒๓ ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการ
เสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงินของหน่วยบริการ) และลาออก นั้น

เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงกำหนด
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง สำหรับหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจใน
การจ้างและการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป เป็นผู้พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็น
เรื่องการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณีต่าง ๆ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชาญ เริงจันทร์)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารกลาง

กลุ่มบริหารงานบุคคล

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๕๐

**แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖**

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นไปตามเจตนารมณ์ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามข้อ ๔ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ การครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

การจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ให้กระทำเป็นสัญญาจ้างไม่เกินคราวละ ๔ ปี หรือตามโครงการที่มีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ โดยอาจมีการต่อสัญญาจ้างได้ ทั้งนี้เป็นไปตามความเหมาะสม และความจำเป็นของแต่ละส่วนราชการ

วิธีดำเนินการ

๑.๑ ส่วนราชการ/หน่วยงาน ดำเนินการสำรวจอายุสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ปีละ ๒ ครั้ง ในช่วงเดือนมีนาคม (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ปีเดียวกัน) และเดือนกันยายน (๑ ตุลาคม – ๓๑ มีนาคม ปีถัดไป)

๑.๒ ประมวลผลรายงาน (ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการบุคลากรสาธารณสุข) พร้อมจัดทำหนังสือแจ้งส่วนราชการ หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๒ อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม

๒.๑ กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปมีอายุครบหกสิบปี

วิธีดำเนินการ

๒.๑.๑ ส่วนราชการ/หน่วยงาน ดำเนินการสำรวจพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปที่มีอายุครบหกสิบปี ปีละ ๒ ครั้ง ในช่วงเดือนมีนาคม (๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ปีเดียวกัน) และเดือนกันยายน (๑ ตุลาคม – ๓๑ มีนาคม ปีถัดไป)

๒.๑.๒ ประมวลผลรายงาน (ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการบุคลากรสาธารณสุข) พร้อมจัดทำหนังสือแจ้งส่วนราชการ หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

๒.๒ กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม

วิธีดำเนินการ

หากปรากฏว่ามีผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ดำเนินการจัดทำหนังสือแจ้งส่วนราชการ หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๓ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปถึงแก่ความตาย

กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป มีเหตุอันถึงแก่ความตาย ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน จัดทำหนังสือแจ้งหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ พร้อมแนบสำเนาใบมรณบัตร

ข้อ ๔ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓

กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปผู้ใด ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ๒ ครั้งติดต่อกัน* มีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับดี ให้ถือว่าสิ้นสุดสัญญาจ้าง โดยให้ผู้บังคับบัญชาเสนอผลการประเมิน และทำความเห็นเสนอต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบและคู่มือที่เกี่ยวข้อง

- ๑) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖
- ๒) ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้าง และต่อสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗
- ๓) คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา

วิธีดำเนินการ

- กรณีหัวหน้าส่วนราชการเห็นชอบ ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน จัดทำหนังสือแจ้งส่วนราชการ หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
- กรณีหัวหน้าส่วนราชการไม่เห็นชอบ ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน ทำการพิจารณาทบทวน ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานอีกครั้ง

***หมายเหตุ:** ผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ๒ ครั้งติดต่อกัน

ตัวอย่าง นาย ก. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์+สมรรถนะ = ๗๘ คะแนน (ระดับดี)

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์+สมรรถนะ = ๗๔ คะแนน (ระดับพอใช้)

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์+สมรรถนะ = ๗๕ คะแนน (ระดับดี)

สรุป ๑. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ + วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉลี่ย ๒ ครั้งติดต่อกัน = ๗๖ คะแนน (ระดับดี) ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง

สรุป ๒. วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ + วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เฉลี่ย ๒ ครั้งติดต่อกัน = ๗๔.๕ คะแนน (ระดับพอใช้) สิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๕ ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ให้ปฏิบัติตามระเบียบและคู่มือที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๑) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ (ข้อ ๑๐)
- ๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือที่แก้ไข

เพิ่มเติม

๓) คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย และการอุทธรณ์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๔) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๖ เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงินของหน่วยบริการ)

กรณีส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ดำเนินงาน แผนงาน/โครงการที่จำเป็นต้องปฏิบัติเสร็จสิ้นภารกิจก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง หรือไม่มีงบประมาณสนับสนุนแผนงาน/โครงการดังกล่าวให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุด โดยส่วนราชการจัดทำหนังสือแจ้งส่วนราชการ หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๗ ลาออก

ให้ปฏิบัติตามระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๑) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖
- ๒) ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การลาออกจากการปฏิบัติงานในระหว่างสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๖

๓) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๒๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

สำหรับการขอรับการลาออก หากทางราชการได้มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ผู้ขอลาออกต้องแสดงความประสงค์ขอรับการลาออกก่อนวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลตามกฎหมาย จึงจะยกเลิกคำสั่งดังกล่าวได้

ข้อ ๘ สำหรับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้ดำเนินการโดยเทียบเคียงกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

หมายเหตุ สำหรับการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการบุคลากรสาธารณสุข (ระบบใหม่) เมื่อจัดทำคู่มือการใช้งานเรียบร้อยแล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป

บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดสัญญาจ้าง
แนบท้ายหนังสือ (กรม/สำนัก/สถาบัน/ศูนย์/กอง/รพช./รพท./วพบ./วสส.) ที่ ลงวันที่ พ.ศ.

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	สังกัด/ตำแหน่ง	กลุ่มตามลักษณะงาน	ตำแหน่งเลขที่	ค่าจ้าง (บาท)	สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
๑	น.ส.บรรจง หนึ่งในทรง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ก โรงพยาบาล ข กลุ่ม..... งาน.....	วิชาชีพนเฉพาะ (ก)	๑๒๐๐๐๐๕	๑๒,๕๑๐	๑๐ มี.ค. ๒๕๕๗	อายุครบ ๖๐ ปี
๒	นายศรัทธา มหามงคล	ช่างเทคนิค	เทคนิค	๑๓๐๐๐๐๖๒	๘,๗๓๐	๒๘ เม.ย. ๒๕๕๗	เป็นบุคคลล้มละลาย
๓	นางหรรษา ออมทอง	พนักงานช่วยเหลือคนไข้	บริการ	๑๓๐๐๑๑๒	๘,๕๐๐	๓๐ พ.ค. ๒๕๕๗	ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ผลการปฏิบัติงาน
๔	นายชนวน โอโศก	พนักงานแปล	บริการ	๑๓๐๐๑๘๑	๗,๔๘๕	๓๐ มิ.ย. ๒๕๕๗	เคยถูกลงโทษให้ออกปลด ออกหรือไล่ออกจากราชการ
๕	นายณนทธี ปล้ากะโทก	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	บริหารทั่วไป	๑๓๐๐๐๘๙	๑๓,๓๐๐	๓๐ ก.ย. ๒๕๕๗	หน่วยบริการเลิกจ้างเพราะเสร็จสิ้น ภารกิจ

ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน อธิบดีทุกกรม/ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข/ ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป/ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง/ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๓๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ข้อความใหม่แทน โดยได้กำหนดให้สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ “เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร” นั้น

โดยที่หน่วยงานได้หารือขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงซักซ้อมการดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์กองบริหารทรัพยากรบุคคล https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพศาล ดั่นคุ้ม)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารทรัพยากรบุคคล

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๔๔

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

ข้อ ๑ เมื่อเลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ

กรณีสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อเลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ คือ กรณีส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ดำเนินงาน ตามแผนงาน/โครงการ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติเสร็จสิ้นภารกิจก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุด

ตัวอย่าง นาย ก. ได้รับการจ้างเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปตามข้อตกลงของส่วนราชการ โดยทำสัญญาจ้าง ๑ ปี ปรากฏว่า หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปของ นาย ก. สิ้นสุดลง

ข้อ ๒ เมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

กรณีสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีขาดราชการดังกล่าวว่า ไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ พร้อมทั้งเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ตัวอย่าง นาย ก. เดินทางไปยังสถานที่ที่บุคคลอื่นไม่สามารถติดต่อได้ แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้ไม่สามารถแจ้งส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ทราบได้ หรือประสบอุบัติเหตุหมดสติ ติดต่อกันเกิน ๗ วัน การขาดราชการเช่นนี้ ไม่อาจถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว พบว่า นาย ก. ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน (นับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันที่ขาดราชการรวมด้วย) โดยมีเหตุต่าง ๆ เช่น มีปัญหาหนี้สิน หลบหนีเจ้าหนี้ ไปทำงานอยู่ที่อื่น มีปัญหาครอบครัว กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ของนาย ก. สิ้นสุดลง

ข้อ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ให้ส่วนราชการจัดทำหนังสือแจ้งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ พร้อมบัญชีรายละเอียดตามตัวอย่างที่แนบ

ข้อ ๔ สำหรับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้ดำเนินการเช่นเดียวกันกับข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓

ข้อ ๕ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แแนบท้ายหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๑๐/ว ๑๖๐ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

(ตัวอย่างรายงาน)

บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดสัญญาจ้าง
แนบท้ายหนังสือ (สสจ./รพศ./รพท./วพบ./วสส.)..... ที่/..... ลงวันที่พ.ศ.....

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน	สังกัด/ตำแหน่ง	กลุ่มตาม ลักษณะงาน	ตำแหน่งเลขที่	ค่าจ้าง (บาท)	สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
๑	นาย ก. ๓-๗๒๐๕-๐๐๔๓๔-XX-X	สสจ..... โรงพยาบาล..... กลุ่มงาน..... งาน..... พนักงานช่วยเหลือคนไข้	บริการ	xxxxxxxx	๗,๕๙๐	๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑	เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการ เสร็จสิ้นภารกิจ (สิ้นสุดเมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑)
๒	นาย ข. ๓-๗๒๐๕-๐๐๔๓๔-XX-X	นักเทคนิคการแพทย์	วิชาชีพเฉพาะ	xxxxxxxx	๑๕,๙๖๐	๗ กันยายน ๒๕๖๑	ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร ตั้งแต่วันที่ ๗ - ๑๕ กันยายน ๒๕๖๑

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข
ที่ ๗๙๗ / ๒๕๕๙
เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น เพื่อให้การบังคับบัญชา ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความถูกต้อง สะดวก และมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขคำสั่งดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๑/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงมีคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างในฐานะผู้อำนวยการกอง คือ

๑.๑ ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้าศูนย์ ผู้อำนวยการกลุ่ม และหัวหน้ากลุ่มหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง

๑.๒ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ที่กำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง คือ

- (๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๒) สาธารณสุขอำเภอ
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป
- (๕) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน
- (๖) ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ
- (๘) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (๙) หัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ
- (๑๐) หัวหน้าหน่วยงานอื่นใดที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง

สาธารณสุขและกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

ข้อ ๒ การเป็นผู้บังคับบัญชาตามคำสั่งนี้ หมายความว่า การบังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ซึ่งตนเป็นผู้บริหารหรือหัวหน้าของหน่วยงานนั้นและให้หมายความรวมถึง การพิจารณา การอนุมัติ การอนุญาต การสั่งการหรือการดำเนินการอื่นที่จะพึงปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ๑๑๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโสภณ เชนอน)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ สธ. ๐๒๐๘.๐๔/ว ๖๙๒

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง การมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

อ้างถึง ๑. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๙๕ /๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามคำสั่งที่อ้างถึง ๑ และ ๒ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะงานในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกและให้หมายรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครด้วยความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า สถาบันพระบรมราชชนกได้จัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ อยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการ ตามพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงคำสั่งใหม่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์กองบริหารทรัพยากรบุคคล https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชุม กาญจนพิมาย)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารทรัพยากรบุคคล

โทร ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๔๙

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๗๙๕ / ๒๕๖๓

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้มีการมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นไป ด้วยความถูกต้อง สะดวก มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากขึ้น จึงเห็นควรมีการปรับปรุง คำสั่งดังกล่าวใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้าง พนักงานกระทรวงสาธารณสุข การสรรหาและการเลือกสรร รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๖ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การลาออกจากการปฏิบัติงานในระหว่างสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการ ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้างและต่อสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการเพิ่มค่าจ้างพนักงานกระทรวง สาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวง สาธารณสุข เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สิทธิประโยชน์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การย้ายของพนักงานกระทรวง สาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มอบอำนาจในการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติราชการแทนในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๒.๑) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๑) การดำเนินการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป กรณีการย้ายข้ามจังหวัดภายในเขตสุขภาพ และการย้ายข้ามจังหวัดภายนอกเขตสุขภาพ

(๒.๒) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๒) (๓) และ (๔)

(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๒) ดำเนินการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

(๓) การจ้างโดยมีคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๔) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปลาออกจากการปฏิบัติงาน
ในระหว่างสัญญาจ้าง

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของ
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปแต่ละหน่วยบริการ

(๖) การเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนพิเศษให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๗) การออกบัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๘) พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณี
ขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ
และขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

(๙) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่เป็นสตรีได้รับสิทธิในการไป
ถือศีลและปฏิบัติธรรมเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา

(๑๐) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศ
ในระหว่างการลาหรือในระหว่างวันหยุดราชการ

(๑๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป
สำหรับการมอบอำนาจให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนั้น เป็นการมอบ
อำนาจในเรื่องการย้ายหน่วยงานในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด รวมถึงการย้ายระหว่างหน่วยงานในสังกัด
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ในจังหวัด

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและคัดเลือกพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เพื่อประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง หรือเข้าสู่สายงาน

ข้อ ๓ การมอบอำนาจตามคำสั่งนี้ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะงานในหน่วยงานที่อยู่
ในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๔ ในการดำเนินการตามคำสั่งนี้ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะให้คำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และ
เพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง มอบอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๒) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุชม กาญจนพิมาย)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๙๕

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน อธิบดีทุกกรม/ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข/ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป/ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง/ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์ กองบริหารทรัพยากรบุคคล https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารทรัพยากรบุคคล

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑-๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ มีความเป็นธรรม โปร่งใสและมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มติคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น และยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ด้วย

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและลงโทษ และการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด

“การอุทธรณ์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ได้ร้องขอรับความเป็นธรรมจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินัย โดยขอให้ยกเรื่องของตนขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อให้เป็นไปในทางที่เป็นคุณแก่ตน

“การร้องทุกข์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขร้องขอความเป็นธรรม เนื่องจากถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ทำให้เกิดความคับข้องใจ และประสงค์จะให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน ซึ่งการร้องทุกข์นั้น มิใช่เรื่องการร้องเรียน

หมวด ๑ วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๔ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๕ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๖ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม
- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม
- (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- (๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ข้อ ๗ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ข้อ ๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๙ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๔) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าจ้าง
- (๓) ลดค่าจ้าง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๑๒ การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นตามลำดับ รายงานให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณีทราบโดยเร็ว และให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการพิจารณา หรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๑๓ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวน ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัยการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มิต้องเสนอเรื่อง ให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม พิจารณาโทษ

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม กรณีนี้จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง จะมีอำนาจสั่งลงโทษในสถานโทษ และอัตราโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมา ประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

เพื่อให้การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นมาตรฐานเดียวกันกับการลงโทษ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้นำมติคณะรัฐมนตรีทุกกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

ข้อ ๒๐ การสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษ หรืองดโทษ และการมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

เมื่อผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานไปให้หัวหน้าส่วนราชการทราบด้วย เพื่อเป็นข้อมูลและสถิติหรือให้คำแนะนำ หรือให้ข้อสังเกต (ถ้ามี) แก่ผู้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และความชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๒๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

ข้อ ๒๒ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ กพส.กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน แล้วภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๖ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ และผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัย ได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

หมวด ๓ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้নাข้อ ๒๒ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือ มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยตรงภายในสามสิบวัน นับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณา ถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๔) การอุทธรณ์คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ การนับระยะเวลาอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ การใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ในการคัดค้านผู้พิจารณาวินิจฉัย และการถอนคำอุทธรณ์ ให้ใช้แนวทางปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๖ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้ส่งยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลงให้มีคำสั่งลดโทษเป็นสถานโทษ หรืออัตราโทษที่เบาลง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้ส่งงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเห็นสมควรแก้ไขให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีคำสั่งให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

หมวด ๔ การร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามข้อ ๒๕ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีใช้ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๘

ข้อ ๓๐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นต้น ถ้าไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามหมวดนี้

ข้อ ๓๑ ภายใต้บังคับข้อ ๓๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๓ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๓) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๓๒ การร้องทุกข์ให้ร้องได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ และคำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๓ ในการยื่นคำร้องทุกข์ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ เพราะพยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครองเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลอื่น หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย

ข้อ ๓๔ ให้ผู้ร้องทุกข์ทำสำเนาคำร้องทุกข์และหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้ร้องทุกข์รับรองสำเนาถูกต้อง ๑ ชุด แนบพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย

ข้อ ๓๕ คำร้องทุกข์ให้ยื่นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ในการนี้อาจยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้รับคำร้องทุกข์หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไม่มีแจ้งคำสั่งตาม (๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๗ ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้น ก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์บันทึกไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อนุญาต และสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ

ข้อ ๓๘ การร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ หรือการร้องทุกข์ที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา แต่ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับนั้น ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลาง ที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๔) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๓๙ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด มีกรณีกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งลงโทษตามหมวด ๒ มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษผู้นั้นตามฐานความผิดที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

สำหรับการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ เว้นแต่ได้มีการดำเนินการอยู่ก่อนหรือยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จก็ให้ดำเนินการหรือสอบสวนนั้น ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้ว ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์นั้นยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวหรือผู้ที่มีอำนาจ พิจารณาวินิจฉัย พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

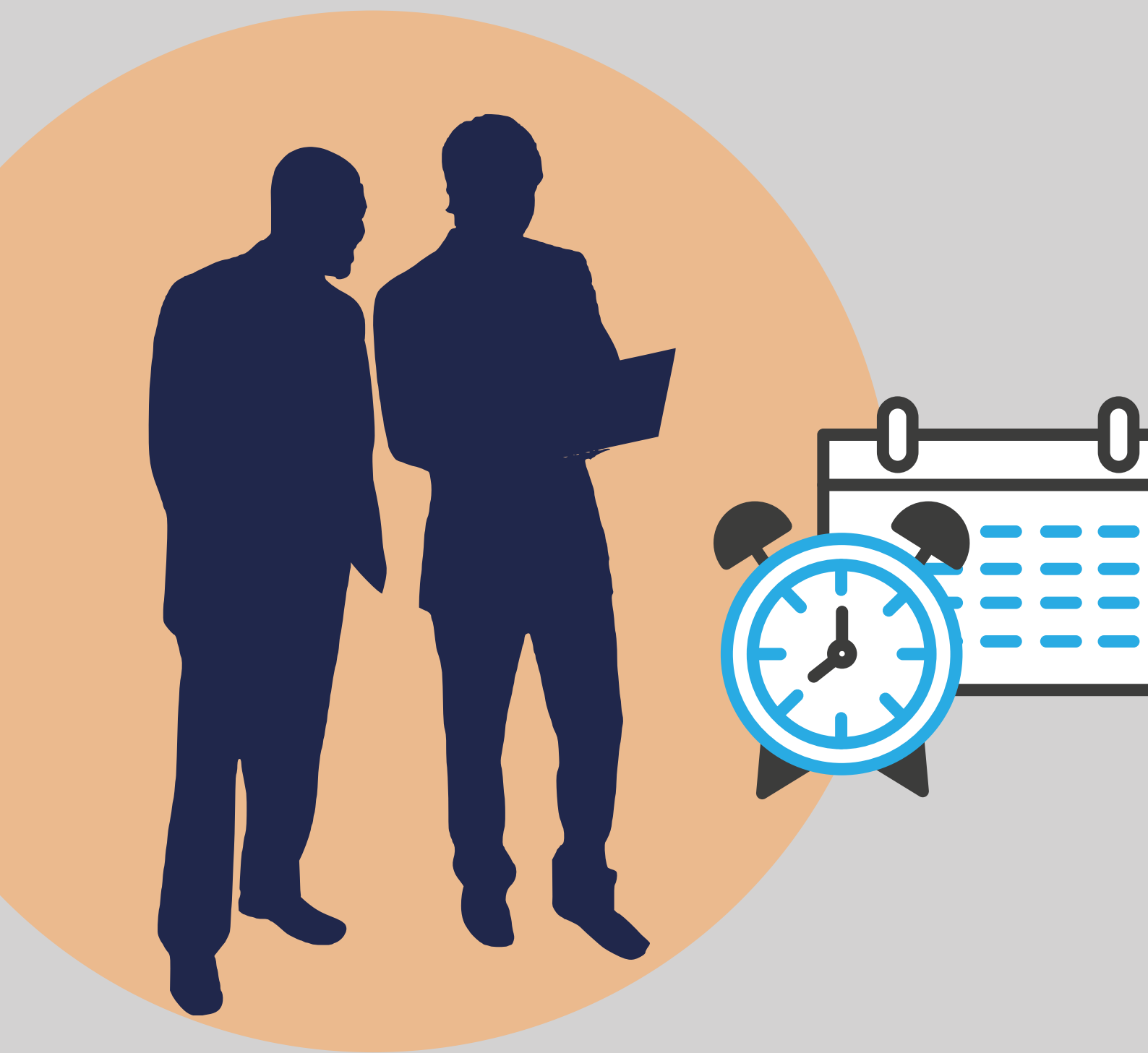
ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ประธานคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข วัน/เดือน/ปี : ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ หัวข้อ: คู่มือการปฏิบัติงาน กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร จัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดิ์ รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) คู่มือการปฏิบัติงาน กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร จัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดิ์ Link ภายนอก: ไม่มี หมายเหตุ:	
ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล สุชาภา วรินทร์เวช (นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช) ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	ผู้อนุมัติรับรอง สุชาภา วรินทร์เวช (นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช) ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า) วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่ พศวีร์ วัชรบุตร (นายพศวีร์ วัชรบุตร) นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	